உலகம் இயங்க விஸ்வகர்மா குலம் வளரட்டும்

தஞ்சை பெரியகோவில் பெருவிழா

விஸ்வகர்மா திருவிழா

ஆயிரம் ஆண்டு பூர்த்தி விழா மலர்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

என்றும் இன்பம் தழைக்க இறைவழிபாடு

பஞ்ச புராணம்

1. இடரினும் தளரினும் எனதுஉறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுது எழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோஎமை ஆளுமாறு ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ எனது இன்னருள் ஆவடுதுறை அரனே.
– தேவாரம்.

2. கல்லாத புல்லறிவில் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி இருக்கும் வண்ணம்
பல்லோரும் காணஎன்தன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சு தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே
– திருவாசகம்.

3. கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மணமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டு உள்ளம்
குளிர என்கண் குளிர்ந்தனவே
– திருவிசைப்பா.

4. நிட்டைஇலா உடல்நீத்து என்னை ஆண்ட
நிகர்இலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடியாரைச் சீராட்டும்
திறங்களுமே சிந்தித்து
அட்டமூர்த்திக்கு என்அகம் நெக ஊறும்
அமிர்தினுக்கு ஆல நீழல்
பட்டனுக்கு என்னைத் தன்பால் படுத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.
– திருப்பல்லாண்டு.

5. கற்பகம் ஈன்ற செவ்விக் காமரு பவளச் சோதிப்
பொன்திரள் வயிரப் பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலும்
நற்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசும்பும் எல்லாம்
அற்புதம் எய்தத் தோன்றி அழிகினுக்கு அணியாய் நின்றாள்.
– பெரியபுராணம்.

ப்ரஹ்ம வம்ச ப்ராஹ்மணீய
போதாயன ஸூத்திர விதி:

முன்னுரை :

ஓம் விராட் விஸ்வகர்ம பரப்ரஹ்மணே நமஹ !

என் நெஞ்சில் நீங்கா இடம் பெற்ற தங்கதரணியாம் தஞ்சையில் வாழும் விஸ்வகர்ம பஞ்சப்ரஹ்ம வம்சத்தில் உதித்த ப்ராஹ்மணீயர்களுக்கு என்னுடைய முதல் நமஸ்காரங்கள். சூரிய வம்சத்தில் உதித்து க்ஷத்ரிய வர்ண நெறிமுறையோடு தென்னாடு ஆண்ட கலையுலக ராஜாதிராஜன் இராஜாராஜசோழ மாமன்னர் அவருடைய இறைப்பணியை ஆயக்கலைகள் 64லும் பேர் போற்றும் வண்ணம் உலகிற்கே உயர்த்தி காட்டினார்.

கங்கை வென்று கடாரம் வென்ற இச்சோழ மன்னர் அழியாத புகழை அடைய எண்ணி இந்திரலோகமும் பொறாமை கொள்ளும் அழகுடைய மாடமாளிகைகளையும், கூட கோபுரங்களையும் நியமிக்க எண்ணம் செய்து, சிருஷ்டியில் வல்லவர்களாகிய ப்ரஹ்ம வம்சத்தவர்களின் வேத, உபவேத, வேதாங்க, ஆகம, மதிநுட்ப நுன்னறிவினை வியந்து தானும் உலக சாதனையை செய்ய விரும்பி இப்பிராமண பிரிவினரின் அறிவு கூர்மை உலகத்தார் அனைவரும் வியக்கும் வண்ணம் ஒரு வாய்ப்பினை இவர்களுக்கு கொடுத்ததின் விளைவாக உருவானது தான் தஞ்சை பெரியகோயில் ஆகும். இப்பெரிய கோயிலில் உள்ள சிவபெருமானுக்கு, அக்ஷமோக்ஷணம், ப்ராணா பிரதிஷ்டை, அஷ்டபந்தனம் முதலிய முக்கிய மூன்று வைதீகத்தை சோழ மன்னனின் முன்னிலையில் வேதரீதியாக செய்தவர்கள் விஸ்வகர்ம பிராமணர்களாகிய மூவர்கள் ஆவார்கள்.

மேலும் இப்பிரம்ம வம்சத்தினர்கள் வேதங்களை ரிஷிகள் கல்பங்களாக தொகுத்த போது முதல் தோன்றிய பௌதாய ஸூத்திரத்தில் இப்பிராமண வர்ண மூல ருஷிகளாக உள்ள ஸனகாதிருஷிகளை யஜுர்வேதத்திலும் அவர்களின் மந்திர பிரயோகங்களை குண்டவிதானங்களில் இஷ்டகையை குறித்து நடத்தப்படும் ஹவியின் விதிகளையும் மேலும் "ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா" வை குறித்து தேவபிராமணர்கள் நடத்தும் **"வைஸ்வகர்மண மஹா ஹோம"** விதிகளை தெளிவுபட ஆதாரத்துடன் க்ரந்தம் மூலம் கூறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்த விதி ப்ரஹ்ம வம்ச பிராமணர்களுக்கு ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தினை அளிக்கும் என எண்ணி இந்நூலை எனது தாய், தந்தை, குரு மற்றும் முன்னோர்கள், கடவுள் அருளுடன் இதனை சமர்பிக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,
ஆதிப்ரஹ்ம குலோத்பவ; சத்யோஜாத பிரவரான்வித
ஸாநக ருஷி கோத்ர, ரிக் வேத சாகீனாம் ஆச்வலாயந ஸூத்ர
ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ **T.M.S. சுரேஷ்சர்மா, M.B.A.,**
அஹம்போ அபிவாதயே !

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின்

ஸ்ரீ கார்ய பணியில் விஸ்வகர்ம பிராமணர்களின் பெருமைகள் :

1. சிவலிங்க பிரதிஷ்டை
2. கருரார் - தேவசிற்பி
3. பொன்மணி - சித்தர்
4. ஸ்தபதிகள்
5. முடிவுரை

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் இலிங்கப் பிரதிஷ்டை :

புகழ் பெற்ற தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கோயிற் பணி முடிந்து அருள் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத்தை கோயிலில் எழுந்தருளச் செய்து, ஆதிசைவரைக் கொண்டு மருந்து சாத்தி பந்தனம் செய்வித்த போது ஆவுடையார் திருவுருவம் பெரியதாக இருந்தமையால் மருந்து இளகி பந்தனமாகாமற் போயிற்று. அது கண்டு இராஜராஜன் மனம் வருந்தி நின்றபோது, "கரூர்த் தேவர் வரின் உனது எண்ணம் கை கூடும்". என எதிர் பாராது நன் மொழி ஒன்று எழுந்ததாம். அரசனும் அப்பெரியார் யார்? அவர் வருகை எனக்கு எவ்வாறு கை கூடும்? என அங்கு குழுமியிருந்தோரிடம் அவன் உசாவியபோது, தனது உருமாறி அவ்விடத்திருந்த போகநாதர், அரசே கவலை வேண்டாம் கரூர்த் தேவரை இங்கு வரவழைப்போம் எனக்கூறி தமது தவவலிமையால் கரூர்த்தேவரை அழைத்தாராம். தஞ்சையை அடைந்த கரூர்த்தேவர் போகரை வணங்கி அவரது ஆணைப்படி கோயிலினுட்புகுந்து, ஆவுடையாருடன் இலிங்கத்தைச் சேர்த்துச் செவ்வனே நிறுத்தித் தம் வாயிற்றம் பலத்தை மருந்தாக உபயோகித்து இறுகப் பிடித்திட பொன்னை உருக்கி வார்த்தாற் போல் பந்தனம் ஆயிற்று. அப்போது அரசனும் பிறரும் அன்பர்தம் செயலை யாரே அறிகுவர் என மகிழ்ந்து வியந்தனர்.

கரூர்த் தேவர் (தேவசிற்பி) :

இராஜராஜன் காலத்தில் அவனுக்கு வந்து உதவியவர் சித்தர் எனப்படுதல் வேண்டும். சித்தர் நூல்கள் இவர் பொற்கொல்லர் மரபினர் என்றும் போகருடன் பதினெண் சித்தர்களில் இவரும் ஒருவர் என்றும், இவருடைய பெருமைகளை விரிவாகக் கூறக் கூடிய நூல்களும் உண்டு. ஆதலின், இப்பெரியாருக்கு இக்கோயிலில் தனியிடம் உண்டான தொடர்பு உணரற்பாலது. கோயில் கட்டுவது தச்சர் என்ற பெயரில் சிற்பியரின் செயலாகும். இவர்களே தெய்வத் திருமேனியும் செய்பவராவர். அவற்றை ஸ்தாபிதம் செய்ய ஸ்தபதியரும் இருக்க, ஆதி சைவரை அரசன் அழைத்ததேன்? இத்தொழில் நுட்பமறிந்திராதவர்களை அழைத்தினால், பொற்கொல்லர் மரபினரான கரூர்த்தேவர் உமிழ்ந்த எச்சிற்றம்பலம் மருந்தாகப் பயன்பட்டது.

இராஜராஜனின் சமய நோக்கம் :

இவன் அளவு கடந்த சைவப்பற்றும், பரந்தசமய நோக்கும் கொண்டவன். இவனால் எழுப்பப்பட்ட பெரிய கோவில் விமானங்களிலும், சைவ, வைணவ சம்பந்தமான சிற்பங்கள், சிலைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் அறிகின்றோம். கோயிலின் நாற்புறமும் உயர்ந்த மதிலின் மீதிருந்து விழுந்து, பிறர் எடுத்துச் சென்றது போக எஞ்சி நிற்கும் 343 நந்தி உருவங்களும் இதனையே வலியுறுத்துகின்றன.

சமயப்பற்றுடன் உணர்வும் கலந்த கலா ரசிகன் இராஜராஜன், தில்லைத் தாண்டவ மூர்த்தியின் ஒப்பற்ற பக்தன் இறைவனின் ஏழுவகை ஆடலில் ஈடுபட்டவன். ஆகவே இறைவனின் தாண்டவ கரணங்கள் 108 ஐயும், இக்கோயிலின் மேல்தளத்தின் உட்பக்கத்து அடி வரிசையில் சிற்பமாக வடிக்க ஏற்பாடு செய்தான், வேலையும் நடந்தது. எக்காரணம் பற்றியோ 81 சிற்பங்களைச் செய்து முடித்து 82 ஆவது துவங்கி முடிவு பெறவில்லை. தற்போது காணப்படுவது 81 இறைவன் திருவுருவங்களே நான்கு கைகளுடன் மானாடவும் மழுவாடவும் ஆடும் தாண்டவம், கலா இரசிகரும், கண்பெற்றோரும் கண் பெற்ற பயனுடையோரும் காணத் தக்கவைகளாக உள்ளன.

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் சிறப்பு :

நிலப்பரப்பிற்கு மேலே உயர்ந்த மேடையில் நிறுவப்பட்டுள்ளதால் மாடக்கோயில் என்பதாயிற்று. கர்பக் கிரகத்திற்கு மேலே உள்ள விமானம் சதுரவடிவமானதும் பதிமூன்று கோபுர மாடிகளைக் கொண்டதுமான இதன் உச்சியில் சதுர வடிவமுள்ள பிரமந்திரக் கல்லின் மேல் கலசமும், அதன் மேல் அழகிய ஸ்தூபியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விமானம் "தச்சினமேரு" என்றும் உத்தம விமானம் என்றும் பெயர் பெறுகின்றது. இதன் உயரம் 216 அடி உடையது. பொன் தகடு போர்த்தப்பட்ட இதன் கலசம் செம்பாலானது, 3083 பலம் நிறைகொண்டது, கலசத்தின் மேல் போர்த்தியுள்ள பொன் 2926 களஞ்சு நிறையுடையது. உச்சியில் போடப்பட்ட கல் பிரமந்திர தளம் 25112 அடி சதுரமும் 80 டன் எடையுமுடையது.

தஞ்சையிலிருந்து நான்கு கல் தொலைவில் சாரப்பள்ளம்

என்ற ஊரிலிருந்து சாரம் கட்டி 80 டன் எடை கொண்ட கல்லை மேலே ஏற்றினராம்.

இப்பிரமந்திரக் கல்லைப்பற்றிக் கதை ஒன்றுண்டு. விமான வேலை நடந்து கொண்டிருந்த போது சிற்பியருக்கு மோரும் நீரும் அவ்வப்போது கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள் ஒரு மூதாட்டி, அவ்விதம் உதவியவளிடம் ஒரு கல் இருந்தது. தங்களின் நன்றியைக் காட்டும் அறிகுறியாக சிற்பியரும் அக்கிழவியின் விருப்பப்படி அவள் கொண்டு வந்து கொடுத்த கல்லை விமானத்தின் நடுவில் அமைத்துக் கோயில் கட்டி முடித்தனர். இதையறிந்த சோழ அரசன், சிற்பிகள் மீது கடுஞ்சினம் கொண்டான். "கிழவியளித்த நிழலில் யாம் வதிகின்றோம்" என்று சோழன் கனவில் இறைவன் திருவாய் மலர்தருள சினம் நீங்கி, அமைதியடைந்தான் என்பதாக ஒரு வரலாறு உண்டு.

பொன்மணி சித்தர் :

"அம்மையார் நிழலில் யாமமர்ந்தோம் என்று அருள் செய்த செம்மையார் வீற்றிருந்த தஞ்சை" பிரகதீஷ்வர மகாத்மியம், "நிதியுடைக்கோன் முன்னோர் நரைமுதியா நிழல் வதிகின்றோம் என வந்தான்" என தஞ்சை பெருவுடையார் உலா ஆசிரியர், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் கூறியுள்ளனர். காணும் இவற்றால் கிழவி கொடுத்த கல் கோபுரத்தில் உள்ளது உறுதியாகின்றது. தஞ்சையில் வாழ்ந்த பொன்மணித்தட்டார். விசுவகர்மபக்த உபாக்யானம், என்ற பெயரில் ஒரு நூல். அதில் பொன்மணித் தட்டார் வரலாறு என்பதாக ஒரு பகுதி – பெரியகோயில் எடுப்பித்த இராஜராஜன் கனவில் பெருவுடையார், "யாம்; நீர்கட்டிய மறைவிலும், இடைச்சி நிழலிலும், பொன்மணித்தட்டார் இதயத்திலும் வசிக்கின்றோம்" என்று சொல்லியருள அரசன் பொருளறியாது தயங்கி தஞ்சையில் வசித்துவந்த பொன்மணித் தட்டாரை அழைத்து வினவ, அவரும் தனது இதயத்தில் இறைவன் வதிவதை ஒப்புக் கொண்டாராம். மற்றும் இறைவன் கட்டளைக்காகக் காத்திருந்தேன், அவன் திருவுளப்படி கோயிலின் வடபாகத்தில், ஸ்தூபிக்கு நேரே குளம்வெட்டுமாறும் அதனிடையில் சமாதி கட்டுமாறும் அரசனிடம் வேண்டிக்கொண்டாராம் தட்டார்.

அரசனும் அவற்றைச் செய்து முடித்தவுடன், தட்டார் குளத்தில் மூழ்கி சமாதியில் அமர்ந்தவுடன் தட்டாரின் இதயத்தினின்றும் வெளிப்பட்டெழுந்த ஜோதியின் மூலம் இறைவனைக் காட்டி பெருவுடையார் திருமேனியாகிய லிங்கத்தில் கலந்து விட்டது. இவற்றை அருகிருந்து கண்ட அரசனும் அச்சமாதிக்கு நித்தியபூசை செய்ய ஏற்பாடு செய்தான். என்பதாக விசுவகர்ம பக்த உபாக்யானம் சொல்லும், இவற்றைக் அறியும் போது மனம் பெருமிதமடைகின்றது.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய தச்சர்கள் : (ஸ்தபதிகள்)

தஞ்சை இராஜ ராஜேசுவரமுடையார் கோயிலில் இராஜராஜ சோழனின் கல்வெட்டுகள் பல உள்ளன.

இக்கோயிலின் செப்புத் திருமேனிகளைப் பற்றியும் கோயிலில் பணியாற்றியவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் அங்குள்ள கல் வெட்டுகளில் உள்ளன. 750க்கும் மேற்பட்ட பணியாட்களை பற்றி இக்கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. மேலும் இக்கோயிலைக் கட்டிய சிற்பிகளின் பெயரும் காணக் கிடைக்கின்றன. அவை தச்சாச்சார்யன், சோழன் குஞ்சரமல்லன், இராஜராஜப் பெருந்தச்சன், நித்திய வினோதப் பெருந்தச்சன், கண்டராதித்த பெருந்தச்சன் என்றும் இவர்களுக்கும் இவர்களுக்கு கீழ் வேலை செய்தோருக்கும் கொடுத்த நிலப் பங்குகளை பற்றி குறிக்கின்றன. மற்றும் இக்கல்வெட்டைப் பொறித்த ஆசாரியனைத் தச்சன் என்றே குறிக்கப்படுகின்றான்.

முடிவுரை :

தஞ்சைப் பெரியகோயிலின் படைப்பிற்கு விஸ்வகர்ம பிராமணர்கள் குலத்தில் பிறந்த இராஜராஜ பெருந்தச்சாசாரியர், பொன்மணி தட்டாராச்சாரியர், தேவசிற்பி கரூரார் சித்தர் ஆகிய மூன்று பேரும் சேர்ந்து உயிர் கொடுத்து, பிரதிஷ்டை செய்து, படைத்து தந்த விளக்கங்கள் வரலாறுகளில் தெளிவுபட ஆதாரத்துடன் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இக்கோயிலின் அமைப்பானது சிற்ப சாஸ்திரத்தில் ஒன்றான மயசாஸ்திரத்தினை பின் பற்றியவாறு உள்ளது. ஏனெனில்

ஈசாசசிநந்தி கேச்வரஸ்ரபதயோவை மஹாகால ! சாமுண்டாப்யத நிர்ருதிச்சாகஸ்தியோ விஸ்வகர்மா என்று ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்தான விதிப்படி பெரியகோயிலின் முதல் ராஜகோபுரத்தின் வடக்கு பகுதியில் சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது போல் ஈசான விளங்கும் இடத்தில் "ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா" வின் திருவுருவம் 10 கைகளுடன், 5 முகங்களுடன் உபவேதத்தில் சொல்லியபடி சிருஷ்டிக்கப் பட்டுள்ளது. ஆகவே விஸ்வகர்ம பிராமணர்களின் கீர்த்தியை பெருமைபடுத்தி இராஜராஜசோழன் பல தான தர்மங்களை அளித்துள்ளார். இப்படிப்பட்ட கலையறிவுக்கு சொந்தக் காரர்களாகிய நம் முன்னோர்களின் பெருமையை போற்றி பாதுகாப்பது இன்றுள்ள விஸ்வகர்ம பிராமணர்களின் கடமையாகும்.

கருவூரார்

பிறப்பு :

போகரின் மாணாக்கராகிய கருவூர்ச் சித்தர், செம்பு, பித்தளை, உலோகங்களைக் கொண்டு தொழில் செய்யும் கண்ணார வகுப்பைச் சேர்ந்தவரென்றும் தேவதச்சன் விஸ்வகர்மாவின் மகனான மயன் குலத்தில் பிறந்தவர் என்றும் கூறியுள்ளார்.

சீரான கருவூரார் பிறந்த நேர்மை
செப்புகிறேன் செம்பவளவர்யா கேளீர்
கூறான சித்திரையாம் மாதமப்பா
குறிப்பான அஸ்தமது ரெண்டாம் காலாம்
தேரான நாள்தனிலே பிறந்த சித்து
தேற்றமுடன் கருவூரார் என்னலாமே
ஆமேதான் தேவதச்சன் என்று சொல்லி
அப்பனே அவன் மைந்தன் மயனென்பார்கள்
நாமேதான் சொன்னபடி மயனுக்கல்லோ
நாடான கருவூரார் பிறந்தாரல்லோ
போமேதான் பொன்னுலக தேவதச்சர்
பொங்கமுடன் கருவூரார்க் கீடுமல்லோ
ஆமேதான் பாண்டியற்கு உருவு செய்து
அப்பனேதான் கொடுத்த சித்துமாமே
தானான கருவூரார் ஜாதி பேதம்
தாக்கான பஞ்சணத்தின் குலத்தில் ஒன்று
கோனான கன்னார ஜாதியாகும்
கொற்றவனே நூல் தனிலே கண்டவாறே.

கருவூர்ச் சித்தர் பெற்றோர் :

கருவூராரின் தாய் தந்தையர் ஊர் ஊராகச் சென்று ஆங்காங்குள்ள கோயில்களில் பஞ்சலோகச் சிலைகளைச் செப்பனிட்டுக் கொடுத்தும், புதிய சிலைகளை உண்டாக்கிக் கொடுத்தும் தொழில் செய்து பிழைத்து வந்தார்கள்.

அதில் கிடைத்த வருவாய் கொண்டு அவர்கள் முனிவர்களுக்கும் சித்தர்களுக்கும் வேண்டிய பொருள்களை வாங்கிக் கொடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

கருவூர்ச் சித்தர்பால் கொண்ட அன்பின் மேலீட்டால் முனிவர்கள் அவருக்கு ஞானப் பால் ஊட்டினர். இதனால் இளமையிலேயே ஞானம் பெறும் நற்பயனடைந்தார் கருவூரார்.

இந்த மானுட வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்ந்தார் கருவூரார். முனிவர்களின் நற்போதனைகளால் சித்தராகவே மாறினார்.

உலகின் நாற்றிசைக்கும் சென்று அங்குள்ள சிவாலயங்களில் எல்லாம் தங்கத்தால் ஆன சிவலிங்கத்தை உண்டாக்கினார்.

அதன்பிறகு காசிக்கு சென்று விஸ்வநாதர் ஆலயத்திலும் தங்கமயமான லிங்கத்தை உருவாக்கினார்.

அஷ்ட பந்தனமும் பிரம்ம ராக்ஷஸியும் :

சிவாலயங்களில் சிவலிங்கத்தைத் தங்கத்தால் உருவாக்குவதும் பாசுரம் பாடி பக்தி நெறி வளர்ப்பதுமாக கருவூரார் ஊரெங்கும் சித்தர்களுடன் அலைந்து திரிந்து வந்தார்.

ஏழை எளிய மக்களின் குறை தீர கருவூரார் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் ஒரு நாள் ஒரு காகம் அவர் முன் வந்து நின்று ஓர் ஓலையை வைத்தது.

கருவூர்ச் சித்தரும் அந்த ஓலையை எடுத்து வாசித்தபோது, "கருவூரா ! உடனே தஞ்சைக்கு வந்துசேர்" என்று எழுதப் பட்டிருந்தது. போக முனிவர்தாம் அந்த ஓலையை எழுதியிருந்தார் என்பதையறிந்து அக்கணமே தஞ்சைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

கருவூராரை போக முனிவர் தஞ்சைக்கு வரவழைத்ததில் காரணமிருந்தது. தஞ்சையை ஆண்ட சோழ மன்னனுக்கு ஏற்பட்டிருந்த சங்கடத்தைப் போக்கவே அவரை வரவழைத்திருந்தார்.

அந்தச் சோழ மன்னன் தஞ்சையில் பிரம்மாண்டமான சிவாலயம் கட்டி முடித்திருந்தான். மிகவும் நுட்பம் வாய்ந்த அற்புதமான சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த அந்த ஆலயத்தில் அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகம் செய்து சிவலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்ய முயன்றபோது, அஷ்டபந்தனம் செய்ய முடியாமல் கட்டு அவிழ்ந்து கொண்டே இருந்தது.

மன்னனுக்கு அதற்கான காரணம் புரியாது கண்ணீர் விட்டான். போக முனிவரும் இதனைக் கண்டு மனமிரங்கி அந்தக் குறையைப் போக்கவே கருவூர்ச் சித்தரை உடனே வரவழைத்தார்.

போக முனிவரின் அழைப்பிற்கிணங்க அங்கு அந்த கருவூரார் கோயிலுக்குள் நுழைந்து சிவலிங்கத்தின் அருகில் சென்று பார்த்தார்.

அங்கே ஒரு பிரம்மராக்ஷஸி அஷ்டபந்தனம் செய்ய விடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அதன் மேல் காறி உமிழ்ந்தார்.

அந்தக் கணமே கருவூராரின் வாய் எச்சத்தில் தீப் பொசுங்கி கருகியது போல பிரம்மராக்ஷஸி கருகியது. அதன் பிறகு கருவூரார் அஷ்டபந்தனம் செய்து சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையும் அபிஷேகமும் செய்து வைத்தார்.

தடைப்பட்டிருந்த கும்பாபிஷேகம் நல்லபடியாக நடந்து முடிந்ததில் சோழ மன்னனுக்கு மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை.

கருவூராரை பலவாறாகப் பாராட்டி கௌரவித்தான். கருவூராரின் புகழ் இதன் காரணமாக நாடெங்கும் பரவியது.

அபிதான சிந்தாமணி கூறும் கதை :

கருவூரார் பிராமண குலத்திலுதித்து கருவூரில் ஞான நூல்களை யெல்லாம் ஆய்ந்து சைவ சமயத்தைக் கடைப்பிடித்து, சிவயோக சித்தி அடைந்து, சாதிகுலம் நீத்து சிவத்தல யாத்திரை செய்து வந்தார்.

அவ்வாறு அவர் பல தலங்களை உருவாக்கி கஜேந்திர மோக்ஷமென்னும் தலமடைந்து அவ்விடமிருந்த முன்றீசரை அழைக்க, அவர் தரிசனம் தந்தார்.

முன்றீசர் கருவூராரைப் பார்த்து "கருவூராரே ! என்ன வரம் வேண்டும் ?" என்று கேட்டார்.

கருவூர்த் தேவர் தமக்கு "கள்" வேண்டுமென்று கூறினார். உடனே முன்றீசர் காளிக்கு கட்டளையிட்டார். காளி குடம் குடமாக மதுவைக் கொண்டு வந்து தந்தாள்.

அதன்பின் தனக்கு மீன் வேண்டும் என்று கருவூரார் கேட்க, காளி கோட்டவாசிகளைக் கேட்க அவர்கள் எங்கு தேடியும் மீன் அகப்படவில்லை.

உடனே கருவூர்த் தேவர் அங்கிருந்த வன்னி மரத்தினை நிமிர்ந்து பார்த்தார். அம்மரம் மீன்மாரி வருஷித்தது.

அதன்பிறகு கருவூர்ச் சித்தர் அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்று ஒரு விஷ்ணு ஆலயத்தை அடைந்தார். "பெருமானே வாரும்" என்று அவர் அழைக்க பெருமாள் வரவில்லை.

"பெருமானில்லாத கோயிலில் பூசையுமில்லாதிருக்கட்டும்" என்று சபித்தார் கருவூர்த்தேவர்.

பின்பு அங்கிருந்து நெல்வேலியப்பன் சந்நிதானத்துக்கு முன்னின்று நிவேதன காலமென்றறியாமல் 'நெல்லையப்பா' என்று மூன்று முறையழைத்தும் மறுமொழி கிடைக்கவில்லை.

"இங்கும் இறைவன் இல்லை" என்று கருவூரார் சாபமிட அங்கே எருக்கஞ்செடி முளைத்தது.

அதனால் நெல்லையப்பர் கருவூர்த் தேவரை மானூரில் சென்று சந்தித்து தரிசனம் தந்து அடிக்கொரு பொன் கொடுத்து அவரை திருநெல்வேலிக்கு அழைத்து வந்து காட்சி தந்தார். மறுகணம் ஆலயத்தினுள் முளைத்த எருக்கு மற்றும் தகாத புல் பூண்டுகள் மறைந்துபோயின.

கருவூராரை சிறையில் தள்ள வேண்டும் :

கருவூராரின் புகழ் கண்டு ஒரு சோழ மன்னன் அவரை

வரவழைக்க முடிவு செய்தான். அந்த சோழ மன்னனும் ஒரு சிறந்த சிவபக்தன். அவனுக்கு ஒருநாள் மனக்கண்ணால் நடராஜ தரிசனம் கிடைத்தது. அதன்பின் எப்படியேனும் தான் தரிசித்தது போல ஒரு நடராஜரை பொன்னால் செய்து தீர வேண்டும் என்று சிற்பிகளை வரவழைத்து ஒரு துலம் பொன்னை நிறுத்துக் கொடுத்தான்.

ஆனால் சோழ மன்னன் எண்ணியது போல அந்த வேலை அத்தனை எளிதாக நடைபெற்று விடவில்லை. பொன்வார்ப்பு நிற்காது உடைந்து கொண்டே இருந்தது.

அதனைக் கண்ட சோழ மன்னனும் சிற்பிகளும் மனம் நொந்தனர். சிற்பிகளுக்கோ சோழ மன்னன் கொடுத்த கெடு நெருங்கிக் கொண்டிருந்ததை எண்ணிப் பயங் கொண்டனர். எப்படியும் சோழ மன்னன் தங்களை கழுவில் ஏற்றி விடுவான் என அஞ்சிக் கொண்டிருந்தபோது கருவூரார் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

"சிற்பிகளே ! கலக்கம் வேண்டாம். உங்கள் கலக்கம் போக்கவே நான் இங்கு வந்துள்ளேன். நீங்கள் எல்லோரும் சற்று நேரம் வெளியே இருங்கள். நான் சிலையை வார்த்துத் தருகிறேன்" என்று கருவூரார் கூறியதும் சிற்பிகள் யாவரும் வெளியே சென்றனர்.

அதன்பின் கருவூர்ச் சித்தர் தங்கத்தை உருக்கி அதில் ஒரு துளி செந்தூரத்தைப் போட்டார். அதன் பிறகு அதனை அச்சில் வார்த்தார். அச்சிலிருந்து வார்த்து எடுக்கப்பட்ட நடராஜர் சிலை காண்போர் வியக்க அற்புதமாக வந்தது.

சோழ மன்னன் அங்கு வந்து பார்த்து அதன் பளிரென்ற ஒளியிலும் வார்ப்பிலும் அதிசயித்து நின்றான். திடீரென அம்மன்னன், "நான் பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் கொடுத்திருந்தேன். நீங்கள் அதனைத் திருடி எடுத்துக்கொண்டு செம்பால் சிலை செய்து விட்டிருக்கிறீர்கள்" என்று கோபமும் ஆத்தரமும் பொங்க கர்ஜித்தான்.

அதனைக் கண்டு பயந்து மிரண்டு போன சிற்பிகள், "ஐயோ மன்னா இந்த சிலையை நாங்கள் வார்க்கவில்லை. கருவூர்ச் சித்தர்தான் செய்தார்" என்று கருவூராரைக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள்.

"அப்படியானால் அந்த கருவூராரைச் சிறையில் தள்ளுங்கள்" என்று ஆணையிட்டான் மன்னன்.

அவ்வாறே கருவூராரும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட திருமூலர் அங்கே வந்தார். அவர் சோழ மன்னனைப் பார்த்து "மன்னா ! தங்கத்தின் மீதுள்ள ஆசையின் காரணமாக நீ கருவூர்ச் சித்தரை அநியாயமாகச் சிறையில் தள்ளி விட்டாய். உனக்குத் தங்கம் தானே வேண்டும். நீ கொடுத்த எடைக்குச் சமமாக வெள்ளியைக் கொண்டு வந்து உருக்கு" என்று கூறியதும் அந்த சோழ மன்னனும் அவ்வாறே செய்தான்.

திருமூலர் அந்த வெள்ளியை உருக்கி அதில் ஒரு துளி செந்தூரம் போட அது பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் ஆகிவிட்டது.

பின்பு திருமூலர் சோழ மன்னனைப் பார்த்து, "மன்னா ! நீ கேட்ட தங்கம் வந்துவிட்டது. எடுத்துக்கொள். இந்தச் செம்பு எந்த உலோகத்துடன் சேர்ந்தாலும் தங்கமாக மாறிவிடும். சோழ மன்னனே நீ ஆசை என்ற பெரிய மலைக்குள் வாழ்கிறாய். ஆசை போய் விட்டால் உண்மையான பரவெளியை உணர்ந்து கொள்வாயாக. அப்போது உனக்கு எல்லாப் பொருள்களும் ஒரே பொருளாகத் தோன்றும். அதுதான் முழுமுதற் பொருள்" என்று கூறினார்.

திருமூலர் கூறிய உபதேச மொழியினைக் கேட்ட சோழ மன்னன் மனம் தெளிந்து முற்றும் துறந்த யோகியாகி மாறிவிட்டான்.

கருவூர்ச் சித்தர் எழுதிய நூல்கள் :

கருவூரார் வாதகாவியம் 700, வைத்தியம் 500, யோக ஞானம் 500, பல திரட்டு 300, குருநூல் சூத்திரம் 105, பூரண ஞானம் 100, மெய்ச் சுருக்கம் 52, சிவஞான போதம் 42, கற்பவிதி 39, மூப்பு சூத்திரம் 32, பூஜா விதி 30 போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

கற்ப மூலிகைகள் பலவும் பற்றி கருவூர்ச் சித்தர் பாடியுள்ளார். வேம்பின் சிறப்பை மிக அற்புதமாக அவர் பாடியுள்ளார். கார்த்திகை திங்கள் மிருகசீரிடம் அல்லது பூச நாளில் ஆரம்பித்து வேம்பின் கொழுந்தைக் கிள்ளி தின்றவரைப் பாம்பு கடித்தாலும் விஷம் ஏறாது. ஒரு மாதம் தின்று வந்தால் குஷ்ட நோய்கள் தீரும். கொழுந்தை நிழலில் உலர்த்திப் பொடி செய்து வெருகடி (மூன்று விரல்களால் எடுக்கும் அளவு) தேனில் குழைத்துத் தின்று வந்தால் நரை திரைகள் மாறிப் போகும். குன்றாத இளமையுடன் முந்நூறு வயது வரை இருக்கலாம்.

வேப்ப மரத்தைத் துளைக்கும்படி திருகாணியைச் செலுத்தி அதில் ஒரு சிலாகையை அடித்துக் கீழே பழகிய மட்பாண்டம் வைத்துப் பால் அதில் விழும்படியாக வைத்து மூடி விட வேண்டும். நாற்பத்தெட்டு நாள் சென்றபின் மட்பாண்டத்தில் இறங்கியிருக்கும் தைலத்தை எடுத்து மூன்று களஞ்சு தைலம் மூன்று களஞ்சு தேன் சேர்த்துக் குழப்பிக் கொண்டு ஒரு மண்டலம் உட்கொண்டால் முதுமை வராது. உடம்பில் உள்ள ஆதாரங்கள் ஆறும் தெளிவாகப் புலப்படும். இதை அரை வருடம் உட்கொண்டு விட்டால் உடல் வச்சிரகாயம் ஆகிவிடும். உமிழ் நீர் வேதையுடையதாகி விடும். காயசித்தி ஏற்படும். விண்வெளி சஞ்சாரமும் சாத்தியமாகும்.

திருவரங்கதாசியும் கருவூர்த் தேவரும் :

கருவூர்த் தேவர் ஒருமுறை திருவரங்கம் சென்றபோது

அங்கிருந்த தாசி அவரது மேனி எழில் கண்டு தன்னுடைய இல்லத்துக்கு அவரை அழைத்தார்.

கருவூர்த் தேவர் அந்தத் தாசியின் வீட்டிற்கு சென்று இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்து விட்டு பின்பு பெருமாளை தரிசித்து விட்டு வந்தார்.

பெருமாள் அவருக்கு தந்த இரத்தினப் பதக்கத்தை தாசிக்கு கொடுத்து விட்டு விடை கேட்டார்.

ஆனால் அந்தத் தாசியோ அவரைப் பிரிந்திருக்க மனமில்லாது மிகவும் மனம் வருந்திக் கண்கலங்கினார்.

"கவலைப்படாதே, நீ எப்போது நினைத்தாலும் நான் வருவேன்" என்று வாக்குறுதி தந்துவிட்டு அகன்றார் கருவூர்த்தேவர்.

அதன்பின் அந்த தாசி கருவூர்த் தேவர் கொடுத்த இரத்தினப் பதக்கத்தைப் போட்டுக்கொண்டு வெளியே வந்தார்.

அப்போது அங்கே வந்த கோயில் அதிகாரிகள் அந்த தாசியையும் அவள் அணிந்திருந்த இரத்தினப் பதக்கத்தையும் பார்த்து விட்டு கையும் களவுமாகப் பிடித்தனர்.

"ஏனம்மா உனக்கு இந்த இரத்தினப் பதக்கம் எப்படி கிடைத்தது ?" என்று கேட்டனர்.

"இந்தப் பதக்கத்தை எனக்கு ஒரு வேதியர் கொடுத்தார்" என்றாள் அவள்.

"அப்பட்டமான பொய் கூறுகிறாய். இது பெருமாளுடைய ரத்தினப் பதக்கம். அதை நீ திருடிக் கொண்டு வந்துவிட்டு பொய் வேறு கூறுகிறாயா ?" என்று அந்த அரண்மனை அதிகாரிகள் அவளுக்கு திருட்டுப் பட்டம் சுமத்தி பல்வேறு கொடுமை செய்தனர்.

அப்போது தாசிக்கு கருவூர்த் தேவர் நினைவுக்கு வந்து அவரை மனதுக்குள் அழைத்தாள். அவள் நினைத்த மாத்திரத்தில் கருவூர்த் தேவர் அங்கே வந்து நின்றார்.

"இதோ வந்துவிட்டார் அந்த வேதியர். இவர்தான் எனக்கு இந்த இரத்தினப் பதக்கத்தை அளித்தவர்" என்று அந்த தாசி கருவூர்த் தேவரை அரண்மனை அதிகாரிகளுக்கு காண்பித்தாள்.

அரண்மனை அதிகாரிகள் கருவூர்த் தேவர் பக்கம் திரும்பி "உமக்கு எப்படி இரத்தினப் பதக்கம் கிடைத்தது" என்று கேட்டனர்.

"எனக்கு பெருமாள்தான் கொடுத்தார். வேண்டுமானால் பெருமாளிடம் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்" என்று கருவூரார் ஆகாயத்தைக் காண்பிக்க ஆகாயத்தில் பெருமாள் தரிசனம் தந்து "நாமே அந்த இரத்தினப் பதக்கத்தை கருவூர்ச் சித்தருக்கு கொடுத்தோம்" என்று கூறி மறைந்தார்.

சிவலிங்க அடைக்கலம் :

மகாசித்தராகிய கருவூரார் கடைசியாக தாம் பிறந்த ஊராகிய கருவூருக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அந்த ஊரிலிருந்த வேதியர் யாவரும் கருவூரார் மீது ஏற்கனவே வீண் பகையும் பொறாமையும் கொண்டிருந்தனர். இது நாளுக்கு நாள் அதிகமாகியது.

பொய்க் குற்றச்சாட்டுகளைத் தொடர்ந்து சுமத்தி அரசனிடம் கருவூர்ச் சித்தரைப் பற்றி புகார் செய்து வந்தனர்.

ஆனால் கருவூரார் குற்றம் இல்லாதவர் என்பதை அறிந்த மன்னன் அந்த வேதியர்களை கோபம் கொண்டு விரட்டினார். இதனால் மிகவும் மனம் உடைந்தனர் வேதியர்.

எப்படியாவது கருவூராரைக் கொன்று விடுவது என்று முடிவெடுத்து அவர்கள் ஒருநாள் கத்தி கம்புகளோடு புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

இறைவன் சித்தம் அது என்பதை உணர்ந்த கருவூர்ச் சித்தர் பயந்தவர் போல் கோவிலை நோக்கி ஓடினார். ஆயினும் அந்த வேதியர் அவரைத் துரத்திச் சென்றனர்.

கருவூரார் ஓடிச் சென்று கோவிலில் உள்ள சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக் கொள்ள இறைவன் அவ்வண்ணமே அவரைத் தம்முடன் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டார்.

திருமூலர்

பிறப்பு :

சித்தர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் அல்ல. அழிந்து போகக்கூடிய உடலை என்றுமே அழியாத கற்பதேகமாக்கி காலம் கடந்து வாழக் கூடிய தன்மை பெற்றவர்கள்.

உடலுக்குத்தான் முதுமை மரணம் என்பவை எல்லாம் ஏற்படுமே தவிர ஆன்மாவுக்கு ஏற்பட முடியாது. ஒரு மனிதன் உயிரோடிருக்கும் காலத்தில் ஞானம் பெற்றுத் தன் உடலை உதறிவிட்ட பிறகு அதே ஞானத்தோடு வாழக்கூடிய தகுதி பெற்று விட்டால் அவன் யுக யுகங்களாக வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கலாம்.

அந்த வகை சித்தர்களில் உயர்நிலையை அடைந்தவராகக் கருதப்படுவர் திருமூலர்.

திருமூலர் கைலாய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரென்றும் சிவபெருமானிடம் உபதேசம் பெற்றவராகவும் கூறப்படுகின்றார். சிதம்பரம் கனக சபையில் இறைவனின் திருநடனத்தைக் காணுகின்ற பேறு படைத்தவர் திருமூலர். கயிலாயத்தில் இருந்தபோது திருமூலர் நம்பிரான் சுந்தரர் எனும் பெயரில் அழைக்கப்பட்டதாக திருமந்திரம் உரைக்கின்றது.

விசுவ பிரம்ம புராணம் :

தமிழ் நாட்டு அரசு வெளியீடு தமிழ் வளர்ச்சி மையம் 1964 (வரிசை எண் 1569) செயலர் திரு. அ.ச.ஞானசம்பந்தன் எம்.ஏ., 1867 முதல் 1900 முடிய தமிழ் நூல்களின் அட்டவணை, 1569 முதல் 1892 முடிய ஒன்பது பெரியோர்கள் விசுவபிரம்ம புராணம் எழுதியுள்ளார்கள் என்ற பட்டியல் உள்ளது. இதில் பொன் நகை செய்யும் ஆசாரிகளைப் பற்றியும் புராண விளக்கத்துடன் கூடியதாக உள்ளது.

பிரம்மன் வழிவந்தவர்கள் ஆசாரிகள் என்று சொல்லும் வடமொழி நூல்களின் தமிழ் விளக்கத்துடன் உள்ளது காணலாம். இவற்றைக் கண்ட பிறகு இதன் விளக்கமும் தேவைப்படுகின்றது.

தியானத்தின் மூலம் பிரம்மத்தை உணர்ந்தவர் எவரும் பிராமணரே என்போம். இதில் ஜாதியோ, வகுப்போ, மதமோ கூட நுழைய இடமில்லை; பிரம்மத்தை உணர்ந்தவர் பிராமணன் என்று சொல்லிக்கொள்ள இடமுண்டு. விசுவ பிராமணர் என்போரிலும் பிரம்மத்தை உணர்ந்தவர் இருந்தனர். தாங்கள் மட்டுமே பிரம்மத்தை உணர்ந்தவர்கள் என்ற வகுப்பார்; மற்றவர்களை ஒப்பவில்லை மேலும் விசுவபிராமணர் என்போர் திராவிடர். இக்காரணமும் இவர்களை வேறுபடுத்த முடிந்தது. இதனால் இவர்கள் தங்களை விசுவபிராமணர் என்று சொல்லிக் கொள்ள நேர்ந்தது. பிரமம் என்பது ஒன்றே என்று தெரிந்திருந்தும் பிராமணர் என்றும், விசுவ பிராமணர் என்றும் சொல்லிக்கொள்வது இயல்பாக அமைந்தது என்று அமைதி கொள்வதே சாலப்பொருத்தம் என்போம்.

மாமல்லபுரம் :

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலும் மாமல்லபுரமும் தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த கலைப் படைப்புகளாகும். கட்டட அமைப்பிலும், சிற்ப அழகிலும், கல்வெட்டுகளின் நிலையிலும் மிகவும் சிறந்தவை மாமல்லபுரத்து சிற்பங்கள். இவை பல்லவ மன்னர்களின் பெருமிதப் படைப்புகளாகும். மாமல்லபுரம் தொண்டை மண்டலத்தின் தலை சிறந்த துறைமுகம்.

மாமல்லபுரத்துச் சிற்பிகள் :

இச்சிற்பிகளைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வது கடினம். எனினும் கீழ்காணுமவற்றைக் கொண்டு, அச்சிற்பியர் யார் என்பதை ஊகிக்கலாம். மாமல்லபுரத்தை அடுத்த ஒரு கிராமம் பூஞ்சேரி. அக்கிராமத்தின் தென்புறச்சாலையருகில் சில பாறைகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று "நொண்டி வீரப்பன் குதிரைத் தொட்டி" எனப்படுவது. இப்பாறையின் நடுவில் குழிந்து தொட்டிபோல் இருப்பதால் அதற்கு அப்பெயர் அமைந்தது. நொண்டி வீரப்பன்

என்பான் தனது குதிரைக்கு இதில் தண்ணீர் காட்டியிருக்கலாம். எனவே அவன் பெயரால் அது விளங்குகின்றது. அதைப்பற்றி அப்பாறையின் கல் வெட்டிலும் உள்ளது. இங்கு காணும் கல்வெட்டில், கேவாத பெருந்தச்சன், குணமல்லன், பய்யமிழிப்பான், சாதமுக்கியன், கலியாணி, திருவொற்றியூர் அபாஜன், கொல்லன் சேமன் என்று ஏழு பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை பழைய பல்லவ கிரந்த தமிழ் எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கேவாத பெருந்தச்சன் என்பது ஒரு சிற்பியைக் குறிக்குமென்பது வெளிப்படை, குணமல்லன் என்ற பெயரும் சிறந்ததாகவுள்ளது.

இது சுமார் 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அமைக்கப்பட்டது. இன்றும் நல்ல நிலையில் நிற்பதைக் காண்கின்றோம். இங்கு காணும் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து பல்லவர் காலத்தில், ஆகம ரீதியில் ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை திட்டமாக அறிகின்றோம்.

கோயில் கட்டும் கலைஞர்களைத் தச்சர் என்று தமிழ் நாட்டில் அழைப்பது வழக்கம். இந்த கலைப் படைப்பை தலைமையேற்று நடத்தியவன் பரமேசுவர தச்சன் என்றும் அறிகின்றோம்.

உத்தரமேரூர் கோயில் கட்டிய தச்சர்கள் :

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து இருபது கல் தொலைவில் உத்தர மேரூரில் சுந்தர வரதராஜ பெருமாள் கோயில் உள்ளது. அது மிகப் பழமையானது. அங்கு பல்லவவேந்தன், நந்திவர்மன் தனது காலத்தில் சுந்தர வரதராஜ பெருமாளுக்குக் கோயில் கட்டியுள்ளான். அக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு, கோயிலினுடைய இலக்கணங்களை, அலங்கார முறைகளையும் அளவுகளையும் எவன் அறிகின்றானோ அவன் வாஸ்து வித்தைய (கோயில் கட்டும் கலையை) அறிந்தவர்களில் சிறந்தவன் ஆவன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது அக்கல்வெட்டு. மேலும், பாடக புரவாசியும் சிறந்த அறிவாளியும் சதா சத்ய சந்தனுமான ஸ்ரீ பரமேஸ்வர பெருந்தச்சன் என்பவனால் இந்த கிராமத்தில், வாஸ்துக்களிலெல்லாம் சூரியன் போன்ற இக்கோயிலானது வாஸ்துக்களில் கூறப்பட்டுள்ள பிரயோகங்களுக்கு ஒப்ப கட்டுப்பட்டு சாதியாலும் பெயராலும் சிறந்து விளங்குகின்றது என்றும் கூறுகின்றார். சுமார் 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டது இது. இன்றும் நல்ல நிலையிலேயே நிற்கும் கோயிலாகும்.

இதேபோன்று திருவொற்றியூரில் ஆதிபுரீசுவரர் ஆலயத்தைக் கட்டிய சிற்பியின் பெயரும் கல்வெட்டில் கிடைக்கின்றது. இக்கோயிலை முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் சதுரரனான பண்டிதன் என்பவரின் விருப்பத்திற்கு இணங்க கருங்கல்லால் மூன்று தளங்களை உடையதாக பலவித கரணங்கள், கூடங்கள், கோஷ்டங்கள் முதலியவற்றுடன் இரவி என்னும் வீர சோழப்பெருந்தச்சன் கட்டினான் என்பதைக் காண்கின்றோம்.

யஜுர் வேதம் மற்றும் ஸூத்திரங்களின் அறிமுகம் :

வேதங்களில் முக்கியமான கர்மமாகிய யஜ்ஞங்களை பற்றி விளக்கமாக கூறுவது யஜுர்வேதமாகும். யஜுர்வேதத்தின் முக்கிய பிரயேகங்களில் முதலிடம் பெறுவது அக்னியே ஆகும். அப்படிப்பட்ட அக்னியின் பிரதான தேவதையாக வேதத்தில் விஸ்வகர்மா கூறப்பட்டுள்ளார். மேலும் ரிஷிகள் பல ரிக்குகளை, யக்ஞங்களில் மந்திரங்களை பாடல்களாக தொகுத்ததால் யஜுஷ் என்ற செயல் பின் விளக்கமுற்று யஜுர் என்ற வேத பெயராயிற்று என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். யஜுர்வேதங்களின் விதிமுறைகளை ருஷிகள் காண்டங்களாகவும், அத்யாயமாகவும், ஸ்தானங்களாகவும், பிரச்சனங்களாகவும், ப்ராஹ்மாணங்களாகவும், பிரபாடகங் களாகவும், கண்டிகையாகவும், அனுவாகங்களாகவும் பிரித்து வைத்துள்ளார்கள். யஜுர் வேதமானது லிபி (எழுத்து) களில் பயன்பட தொடங்கிய காலம் முன் ஸ்ருதியாக ஒரே பாடமாக மட்டுமே இருந்துள்ளது. லிபிகள் பயன்படுத்தப்பட்ட காலத்திலிருந்து ரிஷிகள் இதை ஸாகை (பிரிவு) என்ற பெயரில் 101 ஸாகையாக செய்தார்கள்.

யஜுர்வேதத்தை ஆதியில் ஸ்ரீ விராட் விஸ்வகர்ம பரப்ர்ஹ்மாவிடம் உண்டான புத்திரர்களாகிய ஸனகாதி-ப்ரஹ்ம ருஷிகளுக்கும், மானஸ புத்திரர்களாகிய மரீசியாதி ரிஷிகளுக்கு போதித்தார். பின்னர் ரிஷிகளின் பிரவரத்தில் உண்டான வைஸம்பாயன முனிவர் (வியாஸ முனிவரின் சீடர்) காலத்தில் க்ருஷ்ணயஜுர் சுக்லயஜுர் என இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டது. இதற்கு காரணம் ஒருமுறை வைஸம்பாயனார் தன்னுடைய குரு சொன்ன சில வேதக்கருத்துகளை தன்னுடைய வித்யா கர்வத்தினால் ஏற்கவில்லை எனவே குருவானவர் நான் கற்றுக்கொடுத்த வித்தையை உண்டதை கக்குவது போல் கக்கு என்றார். உடனே வைஸம்பாயனார் தான் கற்ற யஜுர்வேதத்தை பிண்டம் போல கக்கினார். அதை அறிந்த தேவர்கள் உடனே தைத்திரீய (மணிபுறா) வடிவங்கொண்டு அதை கொத்தி தின்றார்கள். குரு சொல்லிக்கொடுத்த பழமையான முதன்மையான முதல் பாடத்தை க்ருஷ்ண யஜுர்வேதம் (86 ஸாகைகள்) அல்லது தைத்திரீய ஸம்ஹிதை என்று அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் வைஸம்பாயன முனிவர் ஸில்பகாஸ்யப ரிஷியின் மகனும் த்வஷ்டா-பிரஜாபதியின் மருமகனுமான ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண பகவானின் அருட்கடாக்ஷத்தினால் துய்மையான புதுமையான சுக்ல யஜுர்வேதத்தை கற்றார். இவர் கற்ற சுக்ல யஜுர்வேத (15 ஸாகைகள்) பெருமையை கேள்விப்பட்டு தேவர்கள் வாஜஸநேயர்களாக (குதிரை முகங்கொண்டு) வந்து கற்றதினால் வாஜஸநேயிந ஸம்ஹிதை என்று அழைக்கப்பட்டது.

விஸ்வப்ராஹ்மணர்களின் வேத, உபவேத, கோத்திர, ஸூத்ர விதி விவரங்கள் :

யஜுர்வேதத்தில் வரும் பஞ்சப்ரஹ்மருஷிகளின் கோத்திரங்கள் :

1. ஸாநகா-ருஷி, 2. ஸநாதநா-ருஷி, 3. அஹபூநா-ருஷி, 5. ஸுபர்ணா-ருஷி.

க்ருஷ்ண யஜுர்வேதத்தை ஸாகையாக கொண்டவர்களின் பிரதான 25 மஹருஷிகளின் கோத்திரங்கள் :

1. மரீசி-ருஷி, 2. அத்ரி-ருஷி, 3. புலஹ-ருஷி, 4. புலஸ்திய-ருஷி, 5. ஆங்கிரஸ-ருஷி, 6. காஸ்யப-ருஷி, 7. க்ரது-ருஷி, 8. தக்ஷா-ருஷி, 9. கர்த்தம-ருஷி, 10. மன-ருஷி, 11. விப்ராஜ-ருஷி, 12. விஸ்வகர்மா-ருஷி, 13. மன்யு-ருஷி, 14. வாமதேவ-ருஷி, 15. த்வஷ்டா-ருஷி, 16. விகநஸ-ருஷி, 17. நாராயண-ருஷி, 18. ஸாங்கியாயந-ருஷி, 19. யஜஞ-ருஷி, 20. பார்கவ (ப்ருகு)-ருஷி, 21. ஸனந்தன-ருஷி, 22. ஸனத்குமார-ருஷி, 23. அதர்வண-ருஷி, 24. முத்கல-ருஷி, 25. மானஸார-ருஷி,

(மேலே சொல்பட்ட கோத்திரங்கள் பாரத தேசத்தின் தெற்கு பகுதியிலுள்ள திரவிட மொழிகளை தாய்மொழியாக கொண்டவர்களுக்கு வருவது ஆகும். தமிழ்நாடு, மலையாள தேசம், தெலுங்கு தேசம், கர்நாடக தேசம், துளுவ தேசம் ஆகிய தேசங்களில் வசிப்போர்களுக்கு மேலும் 125 கோத்திரங்களும், பாஞ்சாருஷேய, திரியாருஷேய பிரவர கோத்திரங்களும் மிக பிரசித்தியாக உள்ளது. இவர்களை தேவப்ராஹ்மணாள், பௌருஷேயப்ராஹ்மணாள், மஹாதேவ-ப்ராஹ்மணாள், ஆதிப்ரஹ்ம குலப்ராஹ்மணாள், ப்ரஹ்மவம்ஸ ப்ராஹ்மணாள் என்றும் பொதுவாக விஸ்வ-ப்ராஹ்மணாள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.)

ஸுக்ல யஜுர்வேதத்தை ஸாகையாக கொண்டவர்களின் பிரதான 25 ருஷிகளின் கோத்திரங்கள் :

1.வஸிஷ்ட-ருஷி, 2.பரத்வாஜ-ருஷி, 3. விஸ்வாமித்திர-ருஷி, 4. ஜமதக்நி-ருஷி, 5. விஸ்வகர்மா-ருஷி, 6. கோதம-ருஷி, 7. கௌண்டின-ருஷி, 8. கபி-ருஷி, 9. உபமன்யு-ருஷி, 10. வேனஜ்ஞ-ருஷி, 11. கர்கா-ருஷி, 12. நைத்ருப-ருஷி, 13. உளஸிச-ருஷி, 14. மது-ருஷி, 15. புங்கானி-ருஷி, 16. அஹமர்ஷண-ருஷி, 17, வித-ருஷி, 18. வாத்ஸ-ருஷி, 19. ஸாண்டில்ய-ருஷி, 20. லௌகாக்ஷி-ருஷி, 21. தீர்க்கதம-ருஷி, 22. ஜாதுகர்ண்ய-ருஷி, 23. சக்ஷ-ருஷி, 24. அகஸ்திய-ருஷி, 25. ஆத்ரேய-ருஷி.

(மேலே சொல்பட்ட கோத்திரங்கள் பாரத தேசத்தின் வடக்கு பகுதியிலுள்ள நாகர மொழிகளை தாய்மொழியாக கொண்டவர்களுக்கு வருவது ஆகும். மஹாராஷ்டிரா தேசம், பாஞ்சால தேசம், நேபால தேசம், காஷ்மீர தேசம், வங்காள தேசம் ஆகிய தேசங்களில் வசிப்போர்களுக்கு வருவது. இவர்களை ஜாங்கிடா-ப்ராஹ்மணர்கள், பிரஜாபதி-ப்ராஹ்மணர்கள், தைவஜ்ஞ-ப்ராஹ்மணகள், இரதகார-ப்ராஹ்மணாள், பாஞ்சாலா-ப்ராஹ்மணாள் என்றும் பொதுவாக விஸ்வகர்ம-ப்ராஹ்மணர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

மேலே சொல்லப்பட்ட ருஷிகள் யஜுர்வேதத்தின் அநேக மந்திரங்களுக்கும் மற்றும் ஸுக்தங்களுக்கும் ருஷிகளாக வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இவற்றிக்கு ஆதாரத்துவமாக வியாஸ முனிவரால் எழுதப்பட்ட கந்தமஹா புராணத்தின் நாகர காண்டத்திலுள்ள பிரவர காண்டத்திலும் மற்றும் காளஹஸ்தி முனிவரால் எழுதப்பட்ட விஸ்வப்ரஹ்ம புராணத்தில் சுவிரத மஹாராஜா ஸம்வாத காண்டத்திலும் மிக விளக்கமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

யஜுர்வேதீய ஸாகைகள் :

1. தைத்திரீய-ஸம்ஹிதை, 2. வாஜஸநேயின-ஸம்ஹிதை.

யஜுர்வேதீய உபவேதங்கள் :

1. ஸில்ப-காஸ்யப சாஸ்திரம், 2. மானஸார சாஸ்திரம், 3. மூலஸ்தம்பீய சாஸ்திரம்.

யஜுர்வேதீய கல்ப-ஸூத்திரங்கள் :

1. பௌதாயன-ஸூத்திரம், 2. ஆபஸ்தம்ப-ஸூத்திரம், 3. காத்யாயன-ஸூத்திரம்.

(வடநாட்டிலுள்ள விஸ்வபிராமணர்களுக்கு ஆருஷேயமும் பௌருஷேயமும் கலந்து வருகிறது. காரணம் வேத ருஷிகள் அனைவருமே சிருஷ்டியை கைக்கொண்டுள்ளார்கள் அதாவது "ப்ராஹ்மணீய" த்திற்கு மேலான பதவி "ருஷி" என்ற பதவி, இதற்கு மேலான பதவி "தேவ" என்ற பதவி, தேவர்களில் முதன்மையான பதவி "விஸ்வகர்மா" என்ற வேத விதிமுறையை வேத காலத்திலிருந்தவர்கள் கடைபிடித்துள்ளார்கள். ஆனால் தென்னாட்டிலுள்ள விஸ்வபிராமணர்கள் சிருஷ்டியாகிய கர்மத்திற்கும் ஜென்ம சாசன நிர்ணயத்திற்கும் மிக அதிகமாக மதிப்புக்கொடுத்து ப்ரஹ்ம வம்ஸ விதிகளுக்குண்டான ருஷி கோத்திரங்களுடன் மட்டுமே சம்மந்தம் செய்து வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். மேலும் வேத ருஷிகள் வேதத்தில் லாகிரி மற்றும் ஸோமபானம், ஸுராபானம் முதலியவைகளை ப்ராஹ்மண

அனுஷ்டானங்களில் கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இவற்றின் இன்றியமையாமையை வேதத்திலும், ஸூத்ரதிலும் காணலாம். இவற்றின் அனுசரிப்பு விதிகளை இன்றும் பஞ்சகௌடர்களும், பாஞ்சாலர்களும் கடைபிடிக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. வேதத்தின் அனுஷ்டானத்தினை கடைப்பிடிப்பவர்களில் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர்கள் இல்லை என்பது முழுமையாக வேதம் பயின்ற ப்ராஹ்மணீயர்களுக்கு நன்கு தெரியும்.)

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை காண்டம் 4 ப்ரபாடகம் 2 அனு 10 ல்

"ப்ராணப்ருத உபதாய ஸம்யத உப ததாதி ப்ராணதேவாஸ் மிந்தித்வா ஸம்யதபி: ஸம்யச்சதி தத் ஸம்யதாகும் ஸம்யதத்மதோ ப்ராண எவாபாநம் ததாதி தஸ்மாத் ப்ராணபாநௌ ஸம்சரத:" யஜுர் வேதீயதைத்திரீய ஸம்ஹிதையின் படி ஐந்து வித வாயுக்களில் முக்கியமானதும் ஜீவன்களுக்கு ப்ரதானமானதுமான ப்ராணன் மற்றும் அபானன் முதலியவை எப்படி ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையவையாக இருக்கிறதோ, ஒன்றின் ஆற்றல் மற்றொன்றுடன் ஸம்மந்தமுடையதாக இருக்கிறது. இப்படியாக ஐந்து செங்கற்களை வைக்கும் போது அவற்றின் மூலாதார ரிஷிகளையும் மேலும் அவற்றிற்கு அதிகார பூர்வமான ரிஷிகளையும் நினைத்து யக்ஞ கா்மங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சிறு விளக்கம் : ஜீவனின் ஆத்மா இயங்க ப்ராண வாயு முக்கியம். இப்ப்ராணனின் செயல் ஜீவன் செயல்பட வைக்கும் மூலாதார உந்து ஸக்தியாக அபானன் வாயு விளங்குகிறது. இத்தத்துவ அடிப்படையின்படி ஆதியில் ஸ்வயம்புவ விஸ்வகர்ம பஞ்ச ப்ரஹ்மத்தில் உண்டான ஸானக ரிஷி, ஸநாதந ரிஷி, அஹுபூந ரிஷி, ப்ரத்ந ரிஷி, ஸுபர்ண ரிஷிகளின் மூலம் ஏற்பட்ட ப்ராஹ்மணீயம் என்ற வர்ணத்திற்கு ப்ராணனாக வஸிஷ்ட ரிஷியும், மனஸாக பரத்வாஜ ரிஷியும், சக்ஷுவாக விஸ்வாமித்ர ரிஷியும், ஸ்ரோத்ரமாக ஜமதக்நி ரிஷியும் மற்றும் அனைவருக்கும் மேலாக வாக்கிற்கு அதிபதியாக விஸ்வகர்மா ரிஷி முதலியவர்கள் உண்டாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பது வேதம் கூறும் உண்மை.

இவ்வக்நியை முதலில் தன்னுடைய க்ரஹமகிய விஸ்வத்தில் உலக மக்களுக்காக ஸ்தாபித்தார். ஆகையால் ப்ரஹ்ம வம்சத்தவர்கள் க்ரஹத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட கார்கபத்திய அக்நியை ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம பரப்ரஹ்மமே படைத்தளித்ததாகக் கொண்டே அனைத்து வித யஜ்ஞ கர்மங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்றும், இந்த அக்நிக்கு ஆஜ்யத்தினால் ஹோம செய்விக்க வேண்டும் என்றும் வேதத்தில் விதி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்படியாக கார்கபத்தியக்நியில் வைஸ்வகர்ண ஹோமம் செய்யும் போது

மேற்படி ஸூத்திரத்திலுள்ள 19-ருக்குகளையும் சொல்லி ஹவி தர வேண்டும் என கல்பங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

உலகம் உய்யவே பஞ்ச பூதங்களில் முதன்மையானதும் சிருஷ்டிக்கு அடிப்படையானதுமான அக்நியை பிரதானமாக வைத்து அதற்கு கர்த்தாவாக விஸ்வகர்மாவே இருந்து இந்த அதிராத்திர அக்நி சயனாவினை படைத்தார் என்று வேதங்களில் சொல்லப்படுகிறது. இம்மந்திரம் யஜுர்வேதத்தில் 1.25/4 % பங்காக வேதத்திலுள்ளது. ஆங்கிரஸ பிரவரத்தில் உண்டான விஸ்வகர்ம ரிஷியே யஜுர் வேதத்திலுள்ள இந்த யாகத்திற்கு மூல ரிஷி அதாவது தேவபுரோஹிதர் / ஆச்சாரியர் ஆவார். இப்படியாக வேதத்தில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ விஸ்வகர்மேஸ்வரனின் பெருமையை கூறும் ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம ஸூக்தங்கள் உள்ள யஜுர்வேத ஸாகைகளின் ஆதாரத்துவம்.

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 4வது காண்டம், 6 ப்ரசன்னம், 2 அனுவாகம். மைத்ராயணீய ஸம்ஹிதை 2 வது காண்டம், 10 ப்ரபாடகம் 2 மற்றும் 3 வது அனுவாகம். காடக ஸம்ஹிதை 18வது ஸ்தானம் 1 மற்றும் 2 அனுவாகம். கபிஷ்டலகட ஸம்ஹிதை ப்ரதமஷ்டகம் 28 அத்யாயம் 2,3 அனுவாகம். வாஜஸநேயிந மத்யன்தின ஸம்ஹிதை 17 அத்யாயத்தில் 17 முதல் 32 வரையுள்ள மந்திரங்கள். காண்வ ஸம்ஹிதை 18 அத்யாயம் 2 மற்றும் 3 அனுவாகம். மேற்குறிப்பிட்ட "ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா" ஸூக்தங்களுள்ள ஸம்ஹிதைகளிலில் ஸ்வரம் மற்றும் ஸந்தஸ் ஸாகைக்கு ஸாகை சற்று வேறுபாடு காணப்படும்.

பௌதாயந-ருஷியின் கல்ப-ஸூத்ரத்தில் ஸ்ரௌத ஸூத்திரம் 10-ப்ரசன்னம் 35-கண்டிகையில் :

மேற்சொன்ன கல்பப்பிரகாரம் பஞ்ச ஹிரண்யேஷ்டகைகளை பிரதிஷ்டைச் செய்தபிறகு முதலில் ப்ராணா-ப்ருத் (ஐந்து வித இந்திரியங்கள் மூச்சி, மனசு, கண், காது, வாக்கு) ஸம்யஜ்ஞு இஷ்டக விதான மந்திரத்தை சொல்லிய பின் அபாநா-ப்ருத் (பத்து வித வாயுக்கள்) ஸம்யஜ்ஞு இஷ்டக விதான மந்திரத்தை சொல்லி அக்நிக்கு பூர்ணாஹுதி அளிக்க வேண்டும் அப்படி செய்யாவிட்டால் அக்நி கார்யம் முழுமையாக நிறைவு பெறாது என்று வேதத்திலும் ஸூத்திரத்திலும் விதியுள்ளது.

பௌதாயன ஸூத்திரத்தின் விதி :

யஜுர் வேதத்திலுள்ள யாகங்களில் அதிகமான பிரயேக மந்திரங்களைக் கொண்டுள்ள அதிராத்திர அக்நிசயாநா மஹாயாகத்திற்கு கர்த்தாவாக புவன ரிஷின் மகனாகிய விஸ்வகர்ம ரிஷி ஆவார். இவர் ஆங்கீரஸ ரிஷியின் பிரவரத்தின் உண்டானவர்.

ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம-பரப்ரஹ்ம பிரவரத்தில் ஆங்கிரஸ ரிஷி, ஆங்கிரஸா ரிஷியின் பிரவரத்தில் ஆப்த்யா ரிஷி, ஆப்த்யா ரிஷியின் பிரவரத்தில் புவநா-ரிஷி, புவநா ரிஷியின் பிரவரத்தில் விஸ்வகர்மா ரிஷி. இவரால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட அக்னிசயாநாவில் தான் மிக முக்கியமாக மந்திரங்கள் வருகிறது. அதிராத்திர அக்நிசயாநா மஹாயாகத்தின் இடையில் ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா ஸூக்தம், அப்ரதிரத ஸூக்தம், இந்திர ஸூக்தம், த்வஷ்டா ஸூக்தம், சர்ப ஸூக்தம், நக்ஷத்திர ஸூக்தம், பரமத்மா ஸூக்தம், ஹிரண்கர்பா ஸூக்தம், புருஷ ஸூக்தம், அக்நி ஸூக்தம், ஆப்ரிஸ் ஸூக்தம், ஸோம பவமான ஸூக்தம் மற்றும் பித்ரு ஸூக்தங்கள், யாஜ்யனுவாக்கியங்கள் முதலிய மந்திரங்கள் வருகிறது.

மேற்படி இந்த யாகத்தில் ப்ரஜாபதியான ஸ்ரீ விஸ்வகர்மாவே பரப்ரஹ்மா என்ற நிர்ணயம் மற்றும் பரமாதித்ய வர்ணனை மந்திரம். அக்னியை ஸ்தாபிக்கும் போதும் நினைக்க வேண்டிய ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா மந்திரங்கள் மற்றும் இஷ்டகைகளை வைக்கும் போதும் சொல்லக் கூடிய இஷ்டகோபித ஸம்யஜ்ஞ விதான மந்திரங்கள் முதலியவை வருகிறது.

ப்ராண ப்ருத் இஷ்டகாபிதன மந்திரத்தில் ஆவாஹனம் செய்யப்படும் ருஷிகள் விவரம் :

1. வஸிஷ்டா ரிஷி, 2. பரத்வாஜா ரிஷி, 3. விஸ்வாமித்ர ரிஷி, 4. ஜமதக்நி ரிஷி, 5. விஸ்வகர்மா ரிஷி.

அபாநா ப்ருத் இஷ்டகாபிதன மந்திரத்தில் ஆவாஹனம் செய்யப்படும் ருஷிகள் விவரம் :

1. ஸானகா ரிஷி, 2. ஸநாதனா ரிஷி, 3. அஹபூநா ரிஷி, 4. ப்ரத்னா ரிஷி, 5. ஸூபர்ணா ரிஷி.

பௌதாயன ருஷியின் கல்பத்தில் ஸ்ரௌத ஸூத்ரத்தில் 13 வது ப்ரஸ்சனத்தில் 51 வது கண்டிகையில் :

மேற்சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களுக்கு மந்திரத்ரஷ்டாவாக பரத்வாஜ ருஷியும், விஸ்வகர்மா ருஷியும் நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ளார்கள். மேற்படி மூன்று வகை அக்நிகளான கார்கபத்தியம், அஹவனீயம், தக்ஷிணாக்நி முதலிய அக்நிகளில் முதன்மையானதும் சிறந்ததுமான கார்கபத்யம் என்ற அக்நியானது "பரமச்சஆதா வர ஆ விவேச" என்ற வேத பிரகாரம் அக்நியை முதன் முதலாக விராட் விஸ்வகர்ம பரப்ரஹ்மாவினால் படைக்கப்பட்டது.

அவைகள் பௌதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஹிரண்யகேசி, வைகானஸம், காத்தியாயனம், வராஹம், பாரத்வாஜம், ஸத்யாஷாடா, வார்துலம், மானவம் முதலியவைகள் இன்றும் நம்

பாரத தேசத்தல் அனுஷ்டானங்களில் உள்ளவை. பரமாத்மா எனவும், பரப்ரஹ்மா எனவும், பரமேஸ்வரன் எனவும் வேத நிருக்தங்களில் கோஷிக்கப்படும் ஸ்வயம்புவ புருஷரான "விஸ்வகர்மா" என்ற தேவதையை குறித்த நடத்தப்படும் வைஸ்வகர்மண யாகத்தினையும், இவருடைய புத்திரர்களான ஸனகாதி ருஷிகளை இஷ்டங்கங்களுக்கு அதிகாரபுருஷர்களாக வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இப்படியாக யாக சாலையில் ஐந்து செங்கற்களை குறித்து அக்னியில் ஹவி தரும் போது ப்ராணா ப்ருத் மற்றும் அபானா ப்ருத் முதலிய மந்திரங்களை சொல்லி முறையாக யாகம் நடத்த வேண்டும் என பௌதாயன ருஷியின் ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது முறையே அனைத்து கல்பங்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பௌதாயன ருஷியின் ஸூத்திரமே யஜூர்வேதத்திற்கு முதன்மையாக எழுத்து வடிவில் கிரந்தத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கல்ப நூலாகும். இவற்றை இன்று தமிழ்நாட்டில் வாழும் ப்ராஹ்மண வர்ணத்தை சேர்ந்த ஆதிப்ரஹ்ம குலத்தவர்கள் (பஞ்சப்ரஹ்மாக்களாகிய மனு, மயன், த்வஷ்டா, விஸ்வகர்மா, விஸ்வயஜ்ஞா மற்றும் பௌருஷேயா பிரிவுக்குட்பட்ட ஆச்சாரியர், ஸ்தபதியார்), ஆதிசைவ குலத்தவர்கள் (ஸிவாச்சாரி), ஆருஷேய குலத்தவர்கள் (பஞ்சதிராவிடா மற்றும் பஞ்சகௌடா பிரிவினர்களாகிய ஐயர், ஐயங்கார், தீக்ஷிதர், நம்பூதிரி), வைகானஸ குலத்தவர்கள் (பட்டாச்சாரி) முதலியவர்கள் ஆதிகாலந்தொட்டே அவரவர் குல ஆச்சார அநுஷ்டான விதிகளுக்கு ஏற்ப இவற்றை பிரயோகப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். மேலும் அவா அவாளுடைய குல பட்டப்பெயர்களிலே மட்டும் மக்களால் அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால் வேதத்தை முழுமையாக பயிலாத வர்ண துவேசிகள் வேதத்தில் முதன்மையாக சொல்லப்பட்ட சிருஷ்டியை நிந்தனை செய்ததோடு அல்லாமல் ப்ராஹ்மண வர்ணத்திருக்கு சிருஷ்டி இல்லை என்ற தவறான ஸ்ருதிகளை சில கீழ்தனநோக்குடன் சில நூல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும் ஜாதிபேத விதிகளை கூறும் எந்த ஒரு நூலும் புனிதமான நூலாக கருதப்படமாட்டாது. இவற்றை தேவர்கள் கூறினார்கள் என்பது பொய்யே தவிர உண்மையில்லை. மேலும் வேதத்தை தவிர இதிஹாஸ புராணங்கள் அனைத்துமே பொய்மையே சில இடங்களில் கொண்டுள்ளவைகளாகும். ஏனென்றால் எந்த ஒரு கடவுளும் வேதத்தில் இவ்வித கருத்துகளை சொல்லவில்லை. எனவேதான் வேதம் புனித நூலாக ஆராய்சி யாளர்களாலும், வேதபண்டிதர்களாலும், மேலை நாட்டவர்களாலும் பாரததேசத்திலுள்ள அனைவர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையை அறிந்துக்கொள்ள வேண்டும்.

யஜுர்வேதத்தினை அத்தியயனம் செய்யும் ப்ராஹ்மண வர்ணத்தினர்கள் கர்ம அனுஷ்டானங்களுக்காக யஜுர்வேதத்தில் மந்திரத்ரஷ்டாவாக வரும் ருஷிகள் ஆதிகாலத்தில் நிர்ணயித்த விதி முறைகளை வேத காலத்திற்கு பின்னர் வேதப்ராஹ்மாணங்களுக்கு பின்னர் உபநிஷத்துகளின் காலங்களில் இவற்றை எல்லாம் தொகுத்து ஒரு ஸுத்திரமாக வெளிப்படுத்தினார்கள். இந்த ஸுத்திரத்தின் விதி முறைகள் முதலில் யாகங்கள் செய்வதற்காக ஸ்ரௌத ஸுத்திரங்களாகவும், ஸில்ப ஸுத்திரங்களாகவும் முதலில் விதிக்கப்பட்டது ஆகும். பின்னர் க்ரஹஸ்த ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ப்ராஹ்மண வர்ணத்தினர்கள் இவற்றை க்ரஹ ஸுத்திரமாக வெளிப்படுத்தினார்கள். மேலும் சதுர் வர்ண ஸம்ஸ்காரங்களுக்காக இறுதியாக தர்ம ஸுத்திரங்களும் வெளியாயின. இப்படியாக இவற்றை அனைத்தையும் தொகுத்து முதல் முதலில் பௌதாயன ருஷி ஓர் கல்பமாக யஜுர்வேதத்திற்கு எழுதினார். அந்த ஸுத்திரம் தான் பௌதாயன கல்ப ஸுத்திரம் எனப்படுகிறது. இந்த கல்பங்களில் நான்கு பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன்.

<u>கிரஹ ஸுத்திரம் :</u>

வீடுகளில் நடக்கும் சோடஷ ஆச்சார அனுஷ்டான விதி முறைகளை நடத்தும் விதி. அதாவது ஜநனம் முதல் மரணம் வரை வேத ரீதியாக மந்திர பூர்வமாக நடத்த வேண்டிய கர்ம விதிகளை குறித்த விளக்கம்.

<u>ஸ்ரௌத ஸுத்திரம் :</u>

18 வகையான யக்ஞங்களை விளக்கமாக செய்யும் விதிகளை கூறுகிறது. இதில் ப்ரஹ்மா அதர்வண வேதீ, உக்தா ஸாமவேதீ, அத்வர்யுர் - யஜுர்வேதீ, ஹோதா ருக்வேதீ முதலியவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டி வேத விதிமுறைகள், உயிர்பலி விதி முறைகள் பற்றி விளக்கமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

<u>ஸுல்ப ஸுத்திரம் :</u>

வேதிகைகளின் அளவு, மண்டப லக்ஷணம், பலி இட விதிமுறைகளையும், ஸில்ப சாஸ்திர விதிப்படி அமைந்த தேவதா ஸ்வரூப அமைப்பு, ஸ்ருக் மற்றும் ஸ்ருவ லக்ஷணம், கும்ப தீப தூப உபகரணங்களின் உயரம் அளவு நிர்ணயத்தை கூறுகிறது.

<u>தர்ம ஸுத்திரம் :</u>

நான்கு வர்ணாச்சிரம, வர்ணத்தார் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தர்ம விதி முறைகளை விளக்கமாக கூறுகிறது. அதாவது ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைஸ்ய, ஸுத்ரர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க விதிகளை கூறுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஸுத்திரங்களில் பல இன்றுள்ளது.

இவ்வாறு தேவர்களால், ருஷிகளால் தொகுக்கப்பட்ட யஜுர்வேதத்தின் தைத்திரீய ஸம்ஹிதையிலே மிக அதிகமான மந்திரங்கள் இருக்கும். இதிலுள்ள காண்டங்கள் 7 ஆகும். இதன் விஷயங்களாவன.

<u>காண்டம் - 1 ல்</u> விஷ்ணு எடுத்த வாமன அவதாரம், ஊர்வசி புரூரவன் கதை, ரக்ஷோக்ன மந்திரங்கள், விஷ்ணு ஸுக்தம்.

<u>காண்டம் -2 ல்</u> ஸுவர்பானு அஸுரன் கதை ஸ்வயம்புவ-மநுவின் பெருமை, இந்திரன், அஸ்விநிகள் பெருமைகள், விருத்திராஸுர உபாக்யானம், த்வஷ்ட-விஸ்வரூப ரிஷியின் தப வலிமையின் பெருமை, இந்திரன் தன் குருவாகிய விஸ்வரூபரை கொன்றதால் ஏற்பட்ட ப்ரஹ்மஹத்தி தோஷத்தின் விளக்கம். த்வஷ்டபிரஜாபதி அபஸார வேள்வியைச் செய்து விருத்திராஸுரனை யாகத்தில் படைத்த செயல்.

<u>காண்டம் -3 ல்</u> அக்நி ஹோத்திர மந்திரங்கள், விஸ்வாமித்ரருக்கும் வஸிஷ்டருக்கும் ஏற்பட்ட மனவருத்தம், நாபாநேதிஷ்டன் கதை, ஸோம மஹா யாகத்தின் பிரயோக விதிகள் மற்றும் ஸோம மஹாயாகத்தில் இந்திரன் ஸ்ரீ விஸ்வகர்மாவுக்கு முதன்மையாக அளித்த ஸோம பான ஹவிர் பாகத்தின் பெருமைகள் முதலியவையுள்ளன. ஜயாதி மந்திரம், ராஷ்ட்ர ப்ருத் மந்திரங்கள்.

<u>காண்டம்-4 ல்</u> அதிராத்திர அக்னிசயானா மஹாயாக மந்திரங்கள், ஹிரண்யகர்ப ஸுக்தம், பஞ்ச ஹிரண்யேஷ்டகாபிதான மந்திரங்கள் அதாவது ப்ராணா-அபான பித்ருகளை பற்றியது, ஸ்ரீ ருத்திரம், ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம ஸுக்தம், சமகம், த்வஷ்டா ஸுக்தம், இந்திர ஸுக்தம், அக்நி ஸுக்தம், ஸர்ப ஸுக்தம், நக்ஷத்திர ஸுக்தம், மந்திரங்கள்.

<u>காண்டம் - 5 ல்</u> சுனசேபன் கதை, தேவர்களுக்கு பிரியமான லாகிரி (மாமிஸம்) வஸ்துகளின் விளக்கம் இவற்றை சிரார்த்த கர்மங்களில் பயன்படுத்தும் விதி, யாகத்தின் போது பலியிடப்படும் விளக்கங்கள்.

<u>காண்டம் -6 ல்</u> ஸுவர்பானு போட்டி, ருத்திரன், அக்னி, விஸ்வகர்மா , வருணன், த்வஷ்டா முதலியவர்கள் பஸுபதியான கதை, வாயு ஸ்வரூபத்தில் ப்ரஜாதியாக விஸ்வகர்மா எடுத்த வராஹ அவதார விளக்கம், இந்திரன் த்வஷ்ட ப்ரஜாபதியின் புத்திரனான விருத்திராஸுரனை கொன்ற கதை.

<u>காண்டம் - 7 ல்</u> கணித வாய்ப்பாடு, பங்குனி உத்திரம், சித்ரா பௌர்ணமி சிறப்பு, தேசிய கீதம், விராட் வடிவதாரனையில் அஸ்வமேத மஹா யகாத்தின் வர்ணனைகள். இக்காரணத்தினால் ரிஷிகள் அவாளுடைய ஞாபக திறன் ஆற்றல் இவற்றிற்கு ஏற்றார்போல் பாட பேத விதிகளை ஸம்ஹிதை அல்லது ஸாகை என்ற பெயரில் விளக்கமுற்றன. பின் ஒவ்வொரு ஸம்ஹிரை அல்லது ஸாகைக்கு பல கல்பங்களை ரிஷிகள் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

|| அத2 சதுர்த2 காண்டே3 த்ருதீயஃ ப்ரஶ்நஃ||

ருஷி: உஶநா: , ஶந்த: வஜ்கதி: , தெ3வதா-ஆப:

ஹரிஃ ஓம்|| அபாம் த்வேமந்த்2ஸாத3யாம்யபாம் த்வோத்3மந்த்2ஸாத3யாம்யபாம் த்வா ப4ஸ்மந்த்2ஸாத3யாம்யபாம் த்வா ஜ்யோதிஷி ஸாத3யாம்யபாம் த்வாஸ்யநே ஸாத3யாம்யர்ணவே ஸத3நே ஸீத3 ஸமுத்3ரே ஸத3நே ஸீத3 ஸலிலே ஸத3நே ஸீதா3பாம்க்ஷயே ஸீதா3பாம் ஸதி4ஷி ஸீதா3பாம் த்வா ஸத3நே ஸாத3யாம்யபாம் த்வா ஸத4ஸ்தே2 ஸாத3யாம்யபாம் த்வா புரீஷே ஸாத3யாம்யபாம் த்வா யோநௌ ஸாத3யாம்யபாம் த்வா பாத2ஸி ஸாத3யாமி கா3யத்ரீ ச2ந்த3ஸ்த்ரிஷ்டுப்ச2ந்தோ3 ஜக3தீ ச2ந்தோ3நுஷ்டுப்ச2ந்த3ஃ பங்க்திஶ்ச2ந்த3ஃ||[க]

யோநௌ பஞ்சத3ஶ ச||4.3.1||

ருஷி: உஶநா: , தெ3வதா-ப்ரஜாபதி

அயம் புரோ பு4வஸ்தஸ்ய ப்ராணோ பௌ4வாயநோ வஸந்தஃ ப்ராணாயநோ கா3யத்ரீ வாஸந்தீ கா3யத்ரியை கா3யத்ரம் கா3யத்ராது3பாம்ஶு ருபாம்ஶோ ஸ்த்ரிவ்ருத்த்ரிவ்ருதோ ரத2ந்தரம் ரத2ந்தராத்3வஸிஷ்ட2 ருஷிஃ ப்ரஜாபதிக்3ருஹீதயா த்வயா ப்ராணம் க்3ருஹ்ணாமி ப்ரஜாப்4யோऽயம் த3க்ஷிணா விஶ்வகர்மா தஸ்ய மநோ வைஶ்வகர்மணம் க்3ரீஷ்மோ மாநஸஸ்த்ரிஷ்டுக்3க்3ரைஷ்மீ த்ரிஷ்டுப4

ஐட3மைட3ாத3ந்தர்யாமோऽந்தர்யாமாத்பஞ்சத3ஶஃ பஞ்சத3ஶாத்3ப்3ருஹத்3ப்3ருஹதோ ப4ரத்3வாஜ ருஷிஃ ப்ரஜாபதிக்3ருஹீதயா த்வயா மநோ [உ] க்3ருஹ்ணாமி ப்ரஜாப்4யோऽயம் பஶ்சாத்3விஶ்வவ்யசாஸ்தஸ்ய சக்ஷுர்வைஶ்வவ்யசஸம் வர்ஷாணி சாக்ஷுஷாணி ஜக3தீ வார்ஷீ ஜக3த்யா ருக்ஷமம்ருக்ஷமாச்சு2க்ரஃ ஶுக்ராத்2ஸப்தத3ஶஃ ஸப்தத3ஶாத்3வைரூபம் வைரூபாத்3விஶ்வாமித்ர ருஷிஃ ப்ரஜாபதிக்3ருஹீதயா த்வயா சக்ஷுர்க்3ருஹ்ணாமி ப்ரஜாப்4ய இத3முத்தராத்2ஸுவஸ்தஸ்ய ஶ்ரோத்ரம் ஸௌவம் ஶரச்ச்2ரௌத்ர்யநுஷ்டுப்ஶாரத்3யநுஷ்டுப4ஃ ஸ்வாரம் ஸ்வாராந்மந்தீ2 மந்தி2ந ஏகவிம்ஶ ஏகவிம்ஶாத்3வைராஜம் வைராஜாஜ்ஜமத3க்3நிர்ருஷிஃ ப்ரஜாபதிக்3ருஹீதயா [க] த்வயா ஶ்ரோத்ரம் க்3ருஹ்ணாமி ப்ரஜாப்4ய இயமுபரி மதிஸ்தஸ்யை வாங்மாதீ ஹேமந்தோ வாச்யாயநஃ பங்க்தைர்ஹைமந்தீ பங்க்த்யை நித4நவந்நித4நவத ஆக்3ரயண ஆக்3ரயணாத்த்ரிணவத்ரயஸ்த்ரிம்ஶௌ த்ரிணவத்ரயஸ்த்ரிம்ஶாப்4யாம் ஶாக்வரரைவதே ஶாக்வரரைவதாப்4யாம் விஶ்வகர்மர்ஷிஃ ப்ரஜாபதிக்3ருஹீதயா த்வயா வாசம் க்3ருஹ்ணாமி ப்ரஜாப்4யஃ||[ச]

த்வயா மநோ ஜமத3க்3நிர் ருஷிஃ ப்ரஜாபதிக்3ருஹீதயா த்ரிம்ஶச்ச||4.3.2||

ருஷி: விஶ்வகர்மா, தெ3வதா-விஶ்வகர்மா ருத:

ப்ராசீ தி3ஶாம் வஸந்த ருதூநாமக்3நிர்தே3வதா ப்3ரஹ்ம த்3ரவிணம் த்ரிவ்ருத்2ஸ்தோமஃ ஸ உ பஞ்சத3ஶவர்தநிஸ்த்ர்யவிர்வயஃ க்ருதமயாநாம் புரோவாதோ வாதஃ ஸாநக3

ருஷிர்த3க்ஷிணா தி3ஶாம் க்3ரீஷ்ம ருதூநாமிந்த்3ரோ தே3வதா க்ஷத்ரம் த்3ரவிணம் பஞ்சத3ஶஃ ஸ்தோமஃ ஸ உ ஸப்தத3ஶவர்தநிர்தி3த்யவாட்3வயஸ்த்ரேதாऽயாநாம் த3க்ஷிணாத்3வாதோ வாதஃ ஸநாதந ருஷிஃ ப்ரதீசீ தி3ஶாம் வர்ஷா ருதூநாம் விஶ்வே தே3வா தே3வதா விட்3 [உ] த்3ரவிணம் ஸப்தத3ஶஃ ஸ்தோமஃ ஸ உ ஏகவிம்ஶவர்தநிஸ்த்ரிவத்2ஸோ வயோ த்3வாபரோऽயாநாம் பஶ்சாத்3வாதோ வாதோऽஹபூ4ந ருஷிருதீ3சீ தி3ஶாம் ஶரத்3ருதூநாம் மித்ராவருணௌ தே3வதா புஷ்டம் த்3ரவிணமேகவிம்ஶஃ ஸ்தோமஃ ஸ உ த்ரிணவவர்தநிஸ்துர்யவாட்3வய ஆஸ்கந்தோ3ऽயாநாமுத்தராத்3வாதோ வாதஃ ப்ரத்ந ருஷிரூர்த்4வா தி3ஶாம் ஹேமந்தஶிஶிராவ்ருதூநாம் ப்3ருஹஸ்பதிர்தே3வதா வர்சோ த்3ரவிணம் த்ரிணவஃ ஸ்தோமஃ ஸ உ த்ரயஸ்த்ரிம்ஶவர்தநிஃ பஷ்ட2வாத்3வயோऽபி4பூ4ரயாநாம் விஷ்வக்3வாதோ வாதஃ ஸுபர்ண ருஷிஃ பிதரஃ பிதாமஹாஃ பரேऽவரே தே நஃ பாந்து தே நோऽவந்த்வஸ்மிந்ப்3ரஹ்மந்நஸ்மிந் க்ஷத்ரேऽஸ்யாமாஶிஷ்யஸ்யாம் புரோதா4யாமஸ்மிந்கர்மந்நஸ்யாம் தே3வஹூத்யாம்||[க]

விட்பஷ்ட2வாத்3வயோऽஷ்டாவிம்ஶதிஶ்ச||4.3.3||

த்4ருவக்ஷிதிர்த்4ருவயோநிர்த்4ருவாऽஸி த்4ருவாம் யோநிமா ஸீத3 ஸாத்4யா| உக்2யஸ்ய கேதும் ப்ரத2மம் புரஸ்தாத3ஶ்விநாऽத்4வர்யூ ஸாத3யதாமிஹ த்வா|| ஸ்வே த3க்ஷே

புரஏதாரோ அஸ்ய| யேப்4யோ நர்தே பவ்தே தா4ம கிம் சந ந தே தி3வோ ந ப்ருதி2வ்யா அதி4 ஸ்நுஷு|| ப்ராணதா3 [ச] அபாநதா3 வ்யாநதா3ஶ்சக்ஷுர்தா3 வர்சோதா3 வரிவோதா3ஃ| அந்யம் தே அஸ்மத்தபந்து ஹேதயஃ பாவகோ அஸ்மப்4யம் ஶிவோ ப4வ|| அக்3நிஸ்திக்3மேந ஶோசிஷா யம் ஸத்3விஶ்வம் ந்யத்ரிணம்| அக்3நிர்நோ வம் ஸதே ரயிம்|| ஸைநாऽநீகேந ஸுவிதத்ரோ அஸ்மே யஷ்டா தே3வாம் ஆயஜிஷ்ட2ஃ ஸ்வஸ்தி| அத3ப்3தோ4கோ3பா உத நஃ பரஸ்பா அக்3நே த்3யுமதுத ரேவத்3தி3தீ3ஹி||[உ]

உப தே3வாந் வட்ப்ராணதா3ஶ்சதுர்சத்வாரிம்ஶச்ச||4.6.1||

[அத2 ஶ்ரீ விஶ்வகர்ம ஸூக்தம்]

ருஷி: விஶ்வகர்மா: பு4வந:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், தெ3வதா-விஶ்வகர்மா

ய இமா விஶ்வா பு4வநாநி ஜுஹ்வத்3ருஷிர்ஹோதா நிஷஸாத3ா பிதா நஃ| ஸ ஆஶிஷா த்3ரவிணமிச்ச2மாநஃ பரமச்ச2தோ3 வர ஆ விவேஶ|| விஶ்வகர்மா மநஸா யத்3விஹாயா தா4தா விதா4தா பரமோத ஸந்த்3ருக்| தேஷாமிஷ்டாநி ஸமிஷா மத3ந்தி யத்ர ஸப்தர்ஷீந்பர ஏகமாஹுஃ|| யோ நஃ பிதா ஜநிதா யோ விதா4தா யோ நஃ ஸதோ அப்4யா ஸஜ்ஜஜாந|[க] யோ தே3வாநாம் நாமதா4 ஏக ஏவ தம் ஸம் ப்ரஶ்நம் பு4வநா யந்த்யந்யா|| த ஆயஜந்த த்3ரவிணம் ஸமஸ்மா ருஷயஃ பூர்வே ஜரிதாரோ ந பூ4நா| அஸூர்தா ஸூர்தா ரஜஸோ விமாநே யே பூ4தாநி ஸமக்ருண்வந்நிமாநி|| ந தம் விதா3த2 ய இத3ம் ஜஜாநாऽந்யத்3யுஷ்மாகமந்தரம் ப4வாதி| நீஹாரேண ப்ராவ்ருதா ஜல்ப்யா சாऽஸுத்ருப உக்த2ஶாஸஶ்சரந்தி|| பரோ தி3வா பர ஏநா [ச] ப்ருதி2வ்யா பரோ தே3வேபி4ரஸுரைர்கு3ஹா யத்| கம் ஸ்வித்3க3ர்ப4ம் ப்ரத2மம் த3த்4ர ஆபோ யத்ர தே3வாஃ ஸமக3ச்ச2ந்த விஶ்வே|| தமித்3க3ர்ப4ம் ப்ரத2மம் த3த்4ர ஆபோ யத்ர தே3வாஃ ஸமக3ச்ச2ந்த விஶ்வே| அஜஸ்ய நாபா4வத்4யேகமர்பிதம் யஸ்மிந்நித3ம் விஶ்வம் பு4வநமதி4

ஶ்ரிதம்॥ விஶ்வகர்மா ஹ்யஜநிஷ்ட தே3வ ஆதி3த்3க3ந்த4ர்வோ அப4வத்3த்3விதீய꞉। த்ருதீய꞉ பிதா
ஜநிதௌஷதீ4நா- [அ] மபாம் க3ர்ப4ம் வ்யத3த4াத்புருத்ரா॥ சக்ஷுஷ꞉ பிதா மநஸா ஹி தீ4ரோ
க்4ருதமேநே அஜநந்நம்நமாநே। யதே3த3ந்தா அத்3த்3ருஹ ஹந்த பூர்வ ஆதி3த்3த்3யாவாப்ருதி2வீ
அப்ரதே2தாம்॥ விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோமுகே2ா விஶ்வதோஹஸ்த உத விஶ்வதஸ்பாத்। ஸம்
பா3ஹுப்4யாம் நமதி ஸம் பதத்ரைர்த்3யாவாப்ருதி2வீ ஜநயந்தே3வ ஏக꞉॥ கிꣴ
ஸ்வித3ாஸீத3தி4ஷ்ட2ாநமாரம் ப4ணம் கதமத்2ஸ்வித்கிமாஸீத்। யதீ3 பூ4மிம் ஜநய- [கூ]
ந்விஶ்வகர்மா வி த்3யாமௌர்ணோந்மஹிநா விஶ்வசக்ஷா꞉॥ கிꣴ ஸ்வித்3வநம் க உ ஸ வ்ருக்ஷ
ஆஸீத்3யதோ த்3யாவாப்ருதி2வீ நிஷ்டதக்ஷு꞉। மநீஷிணோ மநஸா ப்ருச்ச2தேது3
தத்3யத3த்4யதிஷ்ட2த்3பு4வநாநி தா4ரயந்॥ யா தே தா4மாநி பரமாணி யாऽவமா யா மத்4யமா
விஶ்வகர்மந்நுதேமா। ஶிக்ஷா ஸகி2ப்4யோ ஹவிஷி ஸ்வத4ாவ꞉ ஸ்வயம் யஜஸ்வ தநுவம்
ஜுஷாண꞉॥ வாசஸ்பதிம் விஶ்வகர்மாணமூதயே [கூ0] மநோயுஜம் வாஜே அத்3யா ஹுவேம। ஸ
நோ நேதி3ஷ்ட2ா ஹவநாநி ஜோஷதே விஶ்வஶம் பூ4ரவஸே ஸாது4கர்மா॥ விஶ்வகர்மந் ஹவிஷா
வாவ்ருத4ாந꞉ ஸ்வயம் யஜஸ்வ தநுவம் ஜுஷாண꞉। முஹ்யந்த்வந்யே அபி4த꞉ ஸபத்நா
இஹாऽஸ்மாகம் மக4வா ஸூரிரஸ்து॥ விஶ்வகர்மந் ஹவிஷா வர்த4நேந
த்ராதாரமிந்த்3ரமக்ருணோரவத்4யம்। தஸ்மை விஶ꞉ ஸமநமந்த பூர்வீரயமுக்3ரோ விஹவ்யோ
யத2ாऽஸத்॥ ஸமுத்3ராய வயுநாய ஸிந்து4நாம் பதயே நம꞉। நதீ3நாꣳ ஸர்வாஸாம் பித்ரே
ஜுஹுதா விஶ்வகர்மணே விஶ்வாऽஹாऽமர்த்யꣳ ஹவி꞉॥[கூகூ]
ஜஜாநைநௌஷதீ4நாம் பூ4மிம் ஜநயந்நூதயே நமோ நவ ச॥4.6.2॥ [இதி விஶ்வகர்ம ஸூக்தம்]

ऋषिः यास्कः ॥ निरुक्तः ॥ देवता विश्वकर्मा

विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता। तस्यैषा भवति। (१०.२५)
विश्वकर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता परमाति संदृक्। तेषामिष्टानि समिषा मदन्ति यत्रा सप्त ऋषिन्पर एकमाहुः।।
विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता च। विधाता च। परमश्चसंद्रष्टा भूतानाम्।
तेषामिष्टानि वा कान्तानि वा क्रान्तानि वा क्रान्तानि वा गतानि वा मतानि वा नतानि वा।
अद्भिः सह संमोदन्ते यत्रैतानि सप्त ऋषिणानि ज्योतींषि। तेभ्यः परमादित्यः। तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यधिदैवतम्। अथाध्यात्मम्।
विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता च। विधाता च। परमश्चसंदर्शयितेन्द्रियाणाम्।
एषामिष्टानि कान्तानि वा क्रान्तानि वा क्रान्तानि वा गतानि वा मतानि वा नतानि वा।
अन्नेन सह संमोदन्ते यत्रेमानि सप्त ऋषिणानीन्द्रियाणि। एभ्यः परमात्मा। तान्यस्मिन्नेकं भवन्ती त्यात्मगतिमाचष्टे। तत्रेतिहासमाचक्षते।
विश्वकर्मा भौवनः सर्वमेधे सर्वाणि भूतामि जुहवाञ्चकार। आत्मानमप्यन्ततो जुहवाञ्चकार। तदभिवादिवादिन्येषर्भवति।
य इमा विश्वा भुवनानि जुह्वदृषिर्होतानिषसादा पिता नः। स आशिषा द्रविणमिच्छमान परमच्छदो वर आ विवेश।। (१०.२६)
तस्योत्तरा भूयसे निर्वचनाय।
विश्वकर्मन्हविषा वावृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत द्याम्। मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनास इहास्माकं मघवा सूरिरस्तु।।
विश्वकर्मन्हविषा वर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च। मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनाः सपत्नाः। इहास्माकं मघवा सूरिरस्तु प्रज्ञाता।
न तं विदाथ य इमा जजानान्युष्माकमन्तरं बभूव। नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति।।
न तं विद्याया विदुषो एवं विद्वांसो वदन्ति। अक्षरं व्रम्हणस्पतिमन्यद्युष्माकमन्तरमन्यदेषामन्तरं वभूवेति।
नीहारेण प्रावृतास्तमसा जल्प्या चासुतृप उक्थशासः। प्राणं सूर्यं यत्पथगामिनश्चरन्ति।
वैश्वकर्मणो देवानां नु वयं जाना। नासदासीन्नो सदासीत्तदानीम्।।(१३.४८)
सैषात्मजि ज्ञासा। सैषा सर्व भूत जिज्ञासा। व्रम्हणः सार्ष्टिम् सरूपतां सलोकतां य एवं वेद।
(ऋग्वेद मण्डलं 10। सूक्तः 81,82 ऋग्वेद अष्टकम् 8। सूक्तः36,37)

[illegible]
[இதி ஸாவித்ர ஹுதிஷு ஆக்2யாநம்]
[illegible]
[இதி வாத்4யாயந ஶ்ரௌத ஸூத்ர ஆக்2யாநம்]

[illegible]
[இதி ப்ராணா ஹுதிஷு ஆக்2யாநம்]

[தைத்திரீய ஸம்ஹிதா 4.3.1 ; 4.3.2 அநுவாக:]
[பௌதா4யந ஶ்ரௌதஸூத்ரம் ; ப்ரஶ்ந:10,14, கண்ட:35,44]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வாழ்க சமுதாயம் ! **வளர்க விஸ்வ குலம் !!**

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

ஆம். ராஜராஜசோழன் யார்? கருவூரார் யார்? இதின் விஸ்வப்பிரம்மானின் பங்கு என்ன ?

ராஜராஜசோழன் பிறந்த ஊர் திருக்கோவிலூர். அவர் பழயாரை எனும் பட்டீஸ்வரத்தில் மாளிகை கட்டி ஆசிய கண்டம் முழுவதும் ஆட்சி புரிந்தார். இவர் சைவ மதத்தில் பெரும் பற்று உள்ளவர். இவர் இத்தகைய புகழ்வோடு விளங்கிட இவரது இராஜகுருவாக விளங்கியவர் கருவூரார். அவர் சொற்படி புகழ்மிக்க இந்த தஞ்சை மாநகரில் பிரகதீஸ்வரர் கோவில் கட்டி, விஸ்வப்ராமனனுக்கும், சைவத் தினருக்கும், தமிழ் மண்ணுக்கும் பெருமை சேர்த்தார். உடையாலூரில் அவர் சமாதி ஆனார். அதிரவீசி ஆச்சாரியின் பெருமைகளும் இக்கோயிலையே சேரும். நமது விஸ்வப்ராமனர்களின் உண்மையான பெருமைகள் உணர்ந்து நாம் அனைவரும் ஆச்சாரத்துடனும், ஒற்றுமையாகவும் வாழ்வோம் என உறுதி ஏற்போம். வாழ்க சமுதாயம், வளர்க விஸ்வ குலம். இந்த திருவிழா மலரை வெளியீடு செய்யவும், விஸ்வப்ரம்ம பெருமைகளை உலகிற்கு எடுத்துரைக்கும் அன்பிற்குரிய இராசிபுரம் ஸ்ரீ மான் **T.M.S. சுரேஷ்சர்மா M.B.A.,** அவர்கள் மற்றும் விழா குழுவினர்கள் பல்லாண்டு காலம் வளமுடன் வாழ பிரகதீஸ்வரனின் பேரருள் என்றும் பெற்றிட வாழ்த்துகிறோம்.

என்றும் இறைபணியில்...

மாணிக்க முருகன் சிவ ஆச்சாரியார்,
விஸ்வப்பிராமண புரோகிதர், **மங்கலம்பேட்டை - 606 104,**
விருத்தாசலம் வட்டம், கடலூர் மாவட்டம். **Cell : 9788798828**